

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

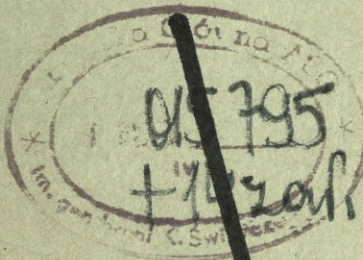

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GENERAŁA BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

~~DO DZIAŁU
SŁUŻBOWEGO~~

~~TAJNE~~

Egz. Nr. 499

ZESZYT TAKTYCZNY

5(68)

~~039830~~

WARSZAWA BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
1972 Archiwum Dzieła Zbiórki Specjalnych

Nr ewid.

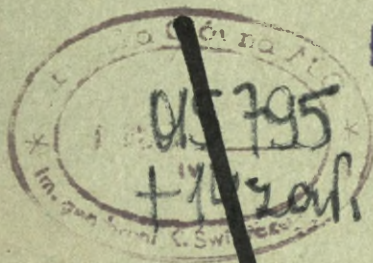
039830

36

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GENERAŁA BRONI KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

~~DO DZIAŁU
SŁUŻBOWEGO~~

~~TAJNE~~

Egz. Nr. 499

ZESZYT TAKTYCZNY
5(68)

~~028830~~

WARSZAWA BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
1972 Archiwum Działu Zbiórki Specjalnych

Nr ewid. ~~1~~

039830

36

Spis treści

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
Im. gen. broni K. Świerczewskiego

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

~~TAJNE~~

Egz. nr 499

Ameli. pt 12657 P

ZESZYT TAKTYCZNY

5/68

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działa Zbiórki Specjalnych

Nr ewid. _____

Warszawa

1972 r.

Spis treści

Str.

Część pierwsza: Przejście dywizji zmechanizowanej do działań opóźniających /Rozwiązanie zadania zamieszczonego w Zeszycie Taktycznym nr 4/67, 1972 r/	7
1. Analiza zadania 5 DZ	7
2. Ocena położenia	10
3. Decyzja dowódcy 5 DZ	21
4. Meldunek Szefa saperów 5 DZ	27
5. Propozycje zabezpieczenia tyłowego działań 5 DZ	32
Część druga: Wejście do walki pułku zmechanizowanego drugiego rzutu dywizji	37
I. Zasady działania pułku zmechanizowanego drugiego rzutu dywizji w natarciu	37
1/ Przeznaczenie i skład drugiego rzutu dywizji	37
2/ Sposoby wprowadzania do walki pułku zmechanizowanego drugiego rzutu dywizji i jego zadanie	38
3/ Ugrupowanie pułku zmechanizowanego drugiego rzutu dywizji w natarciu	41
4/ Organizacja natarcia pułku zmechanizowanego drugiego rzutu dywizji	43
5/ Frowadzenie natarcia przez pułk zmechanizowany drugiego rzutu dywizji	46
II. Założenie do ćwiczenia na temat: Wejście do walki pułku zmechanizowanego drugiego rzutu dywizji	49

	Str.
III. Dane uzupełniające dotyczące sytuacji wojsk ta- kietowych i artylerii 12 DZ	58
IV. Sytuacja Inżynieryjna 38 pz	60
V. Sytuacja tyłowa 38 pz	64

Załączniki:

Do części pierwszej:

- a/ Schem. nr 1 - Decyzja dowódcy 5 DZ
- b/ Schem. nr 2 - Plan działań bojowych drt i artylerii 5 DZ
- c/ Schem. nr 3 - Plan zabezpieczenia inżynieryjnego działań
5 DZ

Do części drugiej:

- a/ Tab. nr 1 - Arkusz identyfikacji wojsk nplu
- b/ Schem. nr 1 - Położenie wojsk własnych i wiadomości o
nplu o 18.10 10.5.

355.131.5 Działania opóźniające i osłonowe
355.323.2-6.2

ASG

Gruszecki J., Janda W., Kamiński E., Rutkowski L., Rataj A.:
Przejście dywizji zmechanizowanej do działań opóźniających.

Zeszyt Taktyczny 1972 nr 5, str. 7-36 schem. 3.

W oparciu o założenie do ćwiczenia zamieszczone w Zeszyt Taktycznym nr 4/67, 1972 r. przedstawiono jeden ze sposobów przeprowadzenia przez dowódcę dywizji analizy zadania i oceny położenia oraz sprecyzowaną - na podstawie wyciągniętych wniosków - decyzję dotyczącą prowadzenia działań opóźniających. Uwzględniono też najbardziej istotne momenty zabezpieczenia ogniowego, inżynierskiego i tyłowego działań opóźniających dywizji, a także zamieszczono wzorcową mapę decyzji dowódcy dywizji, plan działań bojowych dywizjonu rakiet taktycznych i artylerii dywizji oraz plan zabezpieczenia inżynierskiego działań dywizji.

St.S
9/72

13/ON ASG/72

355.133.2/5.130.4 Rodzaje, formy i sposoby działań bojowych

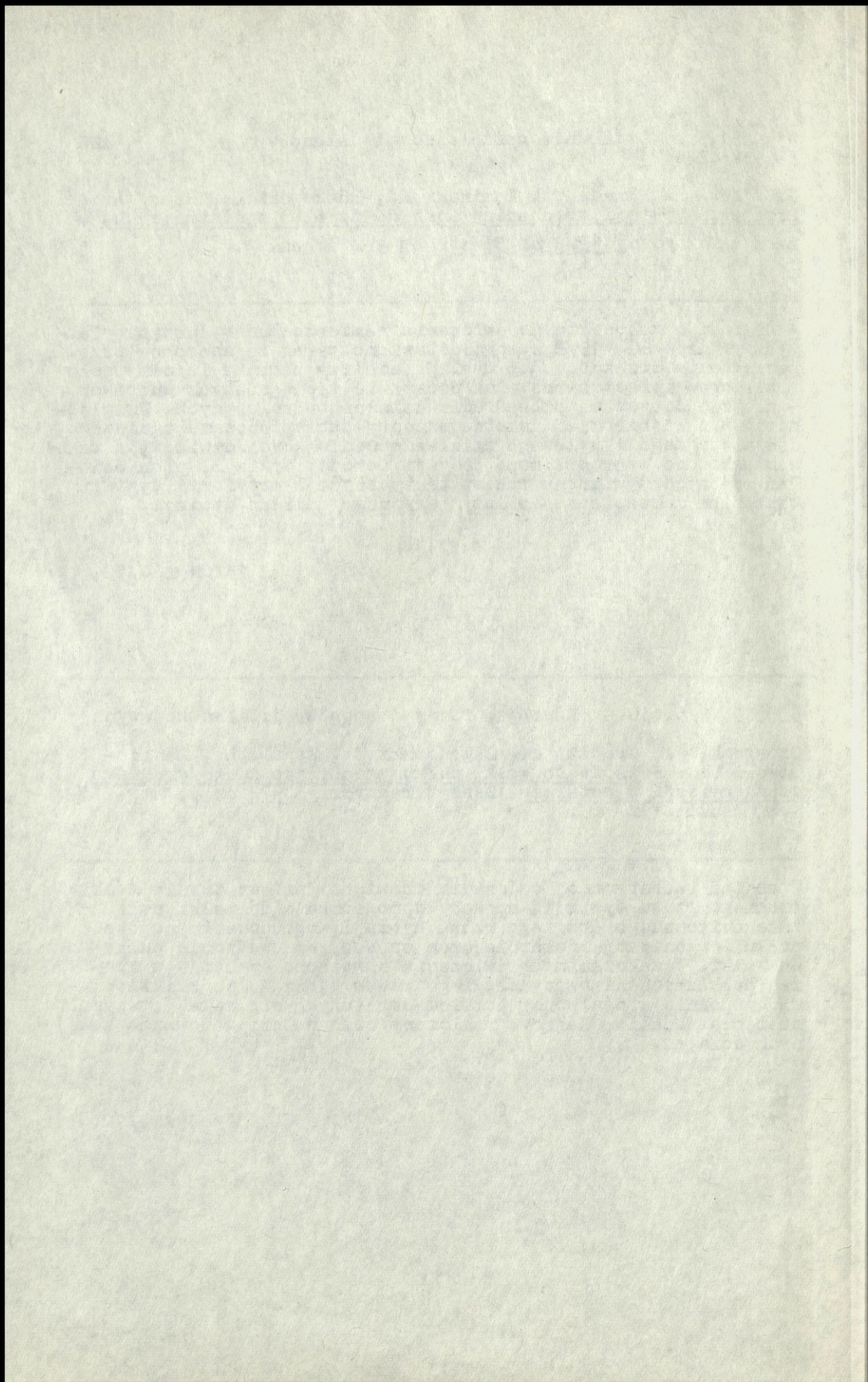
ASG

Gruszecki J., Grodzki M., Saganowski B., Zapala L., Laszczkowski Cz.: Wejście do walki pułku zmechanizowanego drugiego rzutu dywizji w natarciu. Zeszyt Taktyczny 1972 nr 5, str. 37-70 schem. 1.

W części teoretycznej ćwiczenia omawiano: przeznaczenie i skład drugiego rzutu dywizji, sposoby wprowadzania do walki pułku zmechanizowanego drugiego rzutu dywizji, ugrupowanie bojowe pułku, organizację natarcia oraz sposoby wprowadzania pułku do walki. W założeniu do ćwiczenia stworzono sytuację, w której pułk zmechanizowany drugiego rzutu dywizji, po zlikwidowaniu wspólnie z sąsiednim pułkiem okrążonych sił npla, otrzymał następane zadanie, mając ograniczony czas na przygotowanie kolejnych działań.

St.S
10/72

14/ON ASG/72

Część pierwsza

PRZEJŚCIE DYWIZJI ZMECHANIZOWANEJ DO DZIAŁAŃ OPÓŹNIAJĄCYCH

(Rozwiązanie zadania zamieszczonego w Zeszytach Taktycznym nr 4/67/, 1972 r.)

1. ANALIZA ZADANIA 5 DZ

1. armia siłami 5 DZ i 3 DPanc prowadzi działania opóźniające za pomocą których dowódca 1 A zamierza wykrwawić główne zgrupowanie uderzeniowe nieprzyjaciela i zahamować jego natarcie do końca dnia 20.8, najdalej na rubieżach: CHOJNICE, jez. SZPITALNE, rz. BRDA, oddalonych o 60-70 km od obecnej linii styczności bojowej wojsk. Celem tych działań jest uzyskanie na czasie potrzebne dla dokonania niezbędnych przegrupowań sił głównych armii, stworzenia zgrupowania uderzeniowego, a następnie przejścia nim w godzinach rannych 21.8 do operacji zaczepnej na kierunku: CZERSK, DEBRZNO, WAŁCZ. W wypadku przejścia do działań z użyciem broni jądrowej wojska rakietowe armii będą zwalczały operacyjno-taktyczne środki przenoszenia broni masowego rażenia oraz odwody 1 KA /NZ/.

Z powyższych danych oraz z faktu, że główne uderzenie nieprzyjaciela wykonuje w kierunku WAŁCZ, CHEŁMNO wynika, że w dniu 20.8 5 DZ odgrywa główną rolę w działaniach 1 A.

Zadanie 5 DZ polega na opóźnieniu natarcia nieprzyjaciela w dniu 20.8 w pasie szerokości 40-45 km i głębokości 60-70 km, a następnie zorganizowaniu pod koniec dnia obro-

ny stałej, najdalej na rubieży rz. BRDA. Dla wykonania tego zadania dywizja otrzymała następujące wzmocnienie: dwa dywizjony artylerii ciężkiej, pułk artylerii przeciwpancernej, batalion minowania i niszczeń oraz kompanię maszyn inżynierskich. Ponadto przewiduje się przydzielenie dywizji 5 rakiet jądrowych /2x3 kt, 2x10 kt, 1x20 kt/ i 6 rakiet chemicznych oraz oddziaływanie na korzyść dywizji wysiłkiem 3 eskadronów lotnictwa myśliwsko-szturmowego.

Z zadania 5 DZ oraz szerokości i głębokości pasa opóźniania dywizji wynika, że należałoby:

- przewidzieć 2-3 rubieże opóźniania;
- stworzyć dwa równorzędne zgrupowania opóźniające;
- skupić główny wysiłek obrony na prawym skrzydle;
- skupić główny wysiłek uderzeń broni jądrowej i lotnictwa na zwalczaniu taktycznych środków przenoszenia broni masowego rażenia oraz związków taktycznych pierwszego rzutu nleprzyjaciela;
- na rubieży ostatecznego oporu mieć większość sił w pierwszym rzucie.

Obecne ugrupowanie dywizji nie sprzyja wykonaniu otrzymanego zadania, w związku z czym należy wykonać szereg przedsięwzięć w celu poprawienia położenia; do najważniejszych z nich należą:

- określenie przedniego skraju pierwszej rubieży opóźniania z uwzględnieniem maksymalnego skrócenia linii frontu, oraz określenie sposobu organizacji obrony na tej rubieży;
- wydzielenie z dysponowanych odwodów sił dla obsadzenia pierwszej pozycji obrony tej rubieży i postawienie zadań tym siłom;
- odtworzenie silnych odwodów z pododdziałów i oddziałów związanych obecnie walką.

Z prawym sąsiadem - 3 DPanc, a szczególnie jej lewostrzydłowymi oddziałami prowadzącymi działania opóźniające na kierunku LĘDYCZEK, TUCHOLA należy uzgodnić przede wszystkim rubież opóźniania i zsynchronizować na nich działania.

Z lewym sąsiadem - 14 DZ 3 A trzeba uzgodnić ostojną rubież rz. NOTEĆ w celu uniemożliwienia nieprzyjacielowi dokonania manewru z kierunku działania 4 DZ na tyły 5 DZ i odwrotnie - z pasa działania 5 DZ na tyły 14 DZ.

Podstawowe wnioski z analizy zadania:

1. 5 DZ w dniu 20.8 spełnia główną rolę w operacji prowadzonej przez 1 armię;
2. Główny wysiłek obrony - skupić na prawym skrzydle dywizji, a broń jądrową i lotnictwo wykorzystać głównie do zwalczania taktycznych środków napadu jądrowego nieprzyjaciela i zgrupowań czołgów pierwzorzułowych związków taktycznych;
3. Przewidzieć 2-3 rubieże opóźniania oraz zorganizować dwa równorzędne zgrupowania do prowadzenia działań opóźniających;
4. Do obrony pierwszej rubieży opóźniania wydzielić odwody dywizji i pułków pierwszego rzutu dywizji, a siłami będącymi w styczności z nieprzyjacielem uniemożliwić przeciwnikowi przejście do pościgu;
5. Po przyjęciu uderzenia nieprzyjaciela przez oddziały, które użyte zostały do zorganizowania obrony pierwszej rubieży opóźniania - stworzyć z oddziałów poprzednio zaangażowanych w walce drugie zgrupowanie opóźniające /drugiego rzutu dywizji/.

Na powzięcie decyzji co do prowadzenia działań

opóźniających pozostaje bardzo mało, bo zaledwie 3 godz. czasu, podczas których trzeba również kierować walką oddziałów dywizji, podporządkowując cele tej walki celom zorganizowanych działań opóźniających. Wymagać to będzie dużej operatywności w pracy poszczególnych dowództw i ich sztabów.

W związku z tym należy:

- do godz. 2,00 20.8 postawić zadania bojowe oddziałom wyznaczonym do obsadzenia pierwszej rubieży opóźniania;
- do godz. 3,00 20.8 zorganizować system ognia na pierwszej rubieży opóźniania;
- do godz. 3,30 20.8 zorganizować współdziałanie między oddziałami obsadzającymi pierwszą pozycję opóźniania, a oddziałami wyprowadzanymi z walki;
- do godz. 4,00 20.8 zakończyć wypracowywanie decyzji na cały dzień walki.

2. OCENA POŁOŻENIA

a/ Ocena nieprzyaciela

W pasie obrony dywizji prowadzi natarcie 1 KA /NZ/, w którego skład wchodzi 1, 7 DZ i 3 DPanc, W pierwszym rzucie korpusu działają:

- 3 DPanc - na odcinku: ptd. OKONEK, SZWECJA, mając w pierwszym rzucie 9 BPanc nacierającą na odcinku ptd. OKONEK, JASTROWIE i 7 BZ - na odcinku ptd. JASTROWIE, SZWECJA. W odwodzie 7 BZ znajduje się prawdopodobnie bpz, maszerujący po drodze SYPNIEWO /2804/.

BRZEŹNICA /2412/. 8 DPanc będąca w drugim rzucie dywizji znajduje się w marszu. Czołem kolumn osiągnęła ptn. skraj NADARZYCE /2698/, dochodząc do rubieży rz. PIŁA; - 7 DZ - na odcinku ptd. SZWECJA, rz. NOTEĆ, mając w pierwszym rzucie 21 BPanc, działającą na odcinku ptd.wsch. jez. KRĄPSKO ŚREDNIE /1010/, DOBRZYCA /0020/, i 19 BZ na odcinku ptn. PIŁA, rz. NOTEĆ; 19 BZ wyprowadza z walki batalion czołgów i ześrodkowuje go w rejonie ptd. wach. SKRZETUSZ /9803/. Odwód dywizji - 20 BZ - przesuwa się po drodze TUCZNO /9676/, WITANKOWO /0204/, osłagając czołem kolumn rejon WITANKOWO.

W odwodzie korpusu znajduje się 3 BPanc 1 DZ, które ześrodkowuje się w rejonie zach. MIROŚLAWIEC. Pozostałe brygady 1 DZ walczą na POJEZIERZU DRAWSKIM z okrażonymi zgrupowaniem wojsk wschodnich.

W pasie działania prawego sąsiada naciera 6 KA /NZ/. Największe powodzenie osiąga 9 BPanc nacierająca w kierunku JASTROWIE, STAWNICA /2236/ i 21 BPanc działająca na kierunku STARA ŻUBIANKA /0012/, KRAJENKA /0832/. Zbliżone uderzenie tych brygad na ŻŁOTÓW może doprowadzić do okrążenia pododdziałów dywizji walczących obecnie na zachodnim brzegu rz. GWDA. Tempo natarcia wojsk nieprzyjaciela na podanych wyżej kierunkach wynosi ok. 3 km/godz.^{1/}, a zatem czołowe pododdziały tych brygad mogą do świtu 20.8 osiągnąć rubież: ŁĄKIE, ŻŁOTÓW, KRAJENKA.

1 KA /NZ/ wykonuje główne uderzenie w kierunku SZWECJA, ŻŁOTÓW, WIĘCBORK, KORONOWO i po okrążeniu pododdziałów 5 DZ działających w centrum pasa obrony

1/ W ciągu 13 godzin natarcia (od południa 19.8 do 1.00 20.8) nieprzyjaciel wciągnął się na głębokość około 30 km.

dywizji może przejść do pościgu siłami 3 DPanc w kierunku: JASTROWIE, STAWNICA, ptn. WIĘCBORK, ptn. KORONOWO, a siłami 7 DZ - w kierunku: STARA ŁUBIANKA, GŁUPCZYN /0230/, ŁOBŻENICA /0450/, MROCZA /0474/, ŻOŁĘDOWO /0202/. Odwód 3 DPanc - 8 BPanc - może o świcie 20.8 wejść do walki z rubieży STAWNICA, STARA WIŚNIEWKA /2638/ w kierunku: RADAWNICA /2632/, SĘPOLNO KRAJEŃSKIE, a odwód 7 DZ - 20 BZ, również o świcie 20.8 z rubieży ptn, SKÓRKA /0024/, ptd. KRAJENKA w kierunku: KRĘBSKO /0418/, ŁOBŻENICA.

Odwód 1 KA /NZ/ - 3 BPanc - do świtu 20.8 może osiągnąć gotowość do działań i w godzinach południowych tegoż dnia wejść do walki z rubieży zach. WIĘCBORK, DAJĄCIE /2066/ w kierunku SYPNIEWO, KORONOWO.

Możliwości stosowania broni masowego rażenia przez nieprzyjaciela. W pasie obrony 5 DZ nieprzyjaciel może mieć cztery baterie haubic 203,2 mm oraz dywizjon rakiet "Sergeant". W sumie, uwzględniając straty, nieprzyjaciel może oddziaływać na dywizję około siedmioma wyrzutniami rakiet "HJ", piętnastoma haubicami 203,2 mm i 4 wyrzutniami rakiet "Sergeant".

Wnioski z oceny nieprzyjaciela:

1. W dniu 20.8 w pasie obrony 5 DZ nieprzyjaciel może użyć ok. dwóch dywizji i jednej brygady pancernej, mając około:
 - 29000 ludzi,
 - 480 czołgów,
 - 210 dział do ognia pośredniego,
 - 300 środków przeciwpancernych,
 - 26 środków przenoszenia broni masowego rażenia.

2. Główną groźbę dla 5 DZ stanowią obecnie brygady pancerne 3 DPanc i 7 DZ, a od świtu 20.8, po wprowadzeniu do walki odwodu, również brygady 3 DPanc, Prawdopodobny kierunek głównego uderzenia npla: SZWECJA, ZŁOTÓW, WIĘCBORK, KORONOWO.
3. Główny wysiłek obrony dywizji skupić na prawym skrzydle.
4. Główne obiekty nieprzyjaciela, które należy zwalczać w pierwszej kolejności, to:
 - obecnie - 9 i 21 BPanc;
 - o świcie 20.8 - 8 BPanc i 20 BZ;
 - do południa 20.8 - odwód 1 KA /NZ/ - 3 BPanc;
 - przez cały czas - wyrzutnie rakiet "HJ" 3 DPanc i 7 DZ.
5. Obronę pierwszej pozycji i pierwszej rubleży opóźniania - z uwagi na możliwość wprowadzenia do walki przez npla sił głównych 3 DPanc i 7 DZ - zorganizować do świtu 20.8.

b. Ocena wojsk własnych^{2/}

Stan oddziałów i pododdziałów 5 DZ - jak podano w załączniku nr 2 do założenia, zamieszczonym w Zeszycie Taktycznym nr 4, 1972 r.

Z danych zawartych w tym załączniku wynika, że najwyższą wartość bojową przedstawiają 14 pz i 5 pcz, a najmniejszą 15 pz.

15 pz i 5 pcz mają obecnie wszystkie siły zaangażowane w walce; 14 pz dysponuje odwodem w sile: batalion piechoty, kompania piechoty oraz batalion czołgów /bez kcz/.

2/ W ocenie wojsk własnych i nieprzyjaciela uwzględniono niektóre elementy oceny terenu.

W drugim rzucie dywizji znajduje się 13 pz, który jest w gotowości do działań. Ponadto w dywizji nie są zaangażowane w walce trzy dywizjony artylerii do ognia pośredniego, dywizjon artylerii przeciwpancernej, batalion saperów /bez kld/, 1 apappanc, batalion minowania i niszczeń 1 ABSap, oraz kompania maszyn inżynierskich z 1 abmi.

Mając na uwadze otrzymane zadanie, należy rozstrzygnąć problemy dotyczące:

- wyboru pierwszej i kolejnych rubieży opóźnienia oraz organizacji na nich obrony;
- niedopuszczenia do okrążenia pododdziałów walczących po zach. stronie rz. GWDA;
- wyboru rubieży ostatecznego oporu i organizacji na niej obrony.

Uwzględniając aktualną sytuację i warunki terenowe, przedni skraj pierwszej rubieży opóźnienia należy wyznaczyć na linii: ŁĄKIE /3240/, STARA WIŚNIEWKA /2638/, ZŁOTÓW, KRAJENKA /0832/. rz. GŁOMIA, rz. GWDA.

Przedni skraj drugiej pozycji tej rubieży wyznaczają: LIPKA /3248/, rz. STOŁUNIA, jez. BORÓWNO, jez. WIELKIE, PODRÓŻNA /0236/, STARE /0032/, ŚMIŁOWO /9028/. MORZEWO /8426/, a trzeciej pozycji na rubieży: BUKA /3456/, rz. ŁOBŻONKA, FALMIEREWÓ /9848/. GÓRNE /8638/.

W pierwszym rzucie dywizji na pierwszej rubieży opóźnienia należy mieć 13 i 14 pz; siłami 13 pz - bronić rejonu ŁĄKIE, ZŁOTÓW, stacja kolejowa RUDNA /1448/, LIPKA, a 14 pz - ŁOŃSKO /1032/, BYSZKI /8618/, MORZEWO, PODRÓŻNA. Pułkami pierwszego rzutu zorganizować obronę powyższych rejonów do świtu 20.8. Do drugiego rzutu wyprzedzić 15 pz, ześrodkowując go w rejonie: BUKA, ADAMO-

WO /2052/. LUTOWO /2662/ oraz 5 pcz w rejonie: WITRO - GOSZCZ /1052/. FALMIEREWÓ, DĘBNO /0258/. Pułk te przewidzieć do obrony trzeciej pozycji pierwszej rubleży opóźnienia oraz zaplanować dla nich kontrataki z ograniczonym celem, Dla 15 pz z rubleży: OŚNO /2648/, OSOWO /2448/ w kierunku: BUCZEK WIELKI, POTULICE /2844/, a dla 5 pcz z rubleży: SKIC, KLESZCZYNA /1040/ w kierunku: KLESZCZYNA, wsch. ŻŁOTÓW lub z rubleży: KUNOWO /0442/, KRUSZKI /0246/ w kierunku: ŻOBŻENICA, zach. WYSOKA.

Na drugiej rubleży opóźnienia - przewidzieć dwie pozycje. Przedni skraj pierwszej pozycji: KAMIEŃ /3666/, SEPOLNO KRAJEŃSKIE, WIĘCBORK, WITOSŁAW /0466/, RADZICZ /9860/, rz. ORLA, a drugiej pozycji: ZALESIE /3474/, WŁOŚCIBORZ /3074/, JASTRZĘBIEC /1672/, MROCZA /0474/, SADKI /9464/. Rubież tę obsadzić siałami dwóch pułków: 13 i 14 pz po przejęciu uderzenia nieprzyjaciela na trzeciej pozycji przez drugi rzut dywizji - 15 pz i 5 pcz. Siałami 13 pz bronić rejonu: KAMIEŃ, WIĘCBORK, JASTRZĘBIEC, ZALESIE, a 14 pz - rejonu: RUNOWO KRAJEŃSKIE /1462/, KONSTANTYNOWO /9454/, SADKI, SITNO /1074/.

Rubleż ostatecznego oporu rozbudować:

- pierwszą pozycję wzdłuż zach. skraju BORÓW TUCHOŁSKICH na odcinku: /wył/ GOSTYCZYN /3286/, KORONOWO, dalej wzdłuż wsch. brzegu rz. BRDA do m. TRYSZCZYN /0294/ i KRUSZYN /9690/;
- drugą pozycję wzdłuż brzegu rz. BRDA na odcinku: nadleśnictwo ZAMRZENICA /3012/, WYMYSŁOWO /2098/ i dalej do STR. JASINIEC /1402/, STRONNO /1004/, ŻOŁĘDOWO /0202/, SMUKAŁA /0098/, CZYŻKÓWKO /9498/;

- trzecią pozycję w oparciu o pasmo jezior od m. ZALESIE KRÓLEWSKIE /2806/, do m. SEROCK /1806/, DOBR CZ /0808/, ptn. zach. skraj m. BYDGOSZCZ.

Rubleż ostatecznego oporu należy obsadzić siłami trzech pułków zmechanizowanych w pierwszym rzucie, z których 15 pz - przegrupować po wykonaniu przez niego zadania na pierwszej rubleży opóźniania bezpośrednio na rubleż ostatecznego oporu w rejon głównego wysiłku obrony dywizji: leśniczówka KADZONKA /1890/, SAMOCIAŻEK /0896/, STR. JASINIEC.

5 pcz po przejęciu uderzenia nieprzyjaciela przez pułki broniące drugiej rubleży opóźniania /13 i 14 pz/ - wyprowadzić w rejon /wył/ KORONOWO, jez. SŁUPOWSKIE, WTELNO /0492/ i wykorzystać go do obrony pozycji przedniej w oparciu o rubleż jezior na zach. KORONOWO i dalej: MARYNIN /0278/, SŁESIN /9680/. Podczas działań na pozycji przedniej przewidzieć również wykonanie kontrataku przez 5 pcz z rubleży: jez. ZELGOSZCZ /1486/, POPIELEWO /1282/ w kierunku: WIERZCHUCIN KRÓLEWSKI, SOŚNO lub z rubleży: OSTROWO /0476/, SAMSIECZYNEK /0278/ w kierunku: SAMSIECZNO, MAŁOCIN /9870/. Po wykonaniu zadań na przedniej pozycji wyprowadzić 5 pcz do drugiego rzutu dywizji w rejon: ZALESIE KRÓLEWSKIE, SEROCK, GAWRONIEC /2218/.

W aktualnym położeniu 15 pz - wyprowadzać z walki po drogach: nr 1 - RADAWNICA, STR. WIŚNEWKA, BATORÓWKA, LUTÓWKO; nr 2 - GÓRZNA, ŻŁOTÓW, SYPNIEWO, a 5 pcz po drogach: nr 3 - TARNÓWKA, KRAJENKA, ŁOŻENICA i nr 4 - PARÓŻKA, PODRÓŻNA, TŁUKÓMY, FALMIEREWÓ.

Dla pułków pierwszego rzutu - przewidzieć każdorazowo wzmocnienie w składzie dwóch dywizjonów artylerii do ogólna pośredniego; z dwóch dywizjonów artylerii ciężkiej stworzyć DGA-5, przemieszczając ją wzdłuż osi: ZŁOTÓW, WIĘCBORK, KORONOWO, PRUSZCZ.

Zorganizować dwa odwody przeciwpancerne i dwa oddziały zaporowe dywizji. OPpanc nr 1 w składzie: 1 apappanc i OZap nr 1 w składzie: ksap 5 bsap - przewidzieć do zwalczania broni pancernej nieprzyjaciela na kierunku: ptn. ZŁOTÓW, ptn. WIĘCBORK, KORONOWO. OPpanc nr 2 w składzie: 5 dappanc i OZap nr 2 w składzie: kmIn z bmin 1 ABSap - przewidzieć do działania na kierunku: GŁUPCZYN, MROCZA, WTELNO.

Przydzieloną kompanię maszyn inżynierskich - wykorzystać na kierunku głównego wysiłku obrony dywizji do rozbudowy trzeciej pozycji pierwszej rubieży opóźniania, pierwszej pozycji drugiej rubieży opóźniania i pierwszej pozycji rubieży ostatecznego oporu.

W wypadku przejścia do działań z użyciem broni masowego rażenia przewidzieć:

- zwalczanie baterii "HJ" nieprzyjaciela - jedną raketą jądrową;
- obezwładnienie odwodu 3 DPanc - dwoma raketami jądrowymi;
- stworzenie warunków do kontrataków drugiemu rzutowi dywizji - dwoma raketami jądrowymi;
- obezwładnienie odwodu 7 DZ - czterema raketami chemicznymi;
- obezwładnienie SD 3 DPanc i 7 DZ - dwoma raketami chemicznymi.

Lotnictwo myśliwsko-szturmowe wykorzystać do:

- zwalczania baterii "HJ" - jednym eskadrolotem;
- opóźniania podejścia odwodu 3 DPanc - dwoma eskadrolotami.

Główny wysiłek ognia artylerii koncentrować obecnie na przechodzących do pościgu pododdziałach 9 i 21 BPanc, a następnie na wzbronieniu podejścia i rozwinięcia odwodom 3 DPanc i 7 DZ.

W czasie walki na pierwszej rubieży opóźniania - przewidzieć silne wsparcie ogniowe kontrataku drugiego rzutu dywizji. Na drugiej rubieży opóźniania - wzbronić ogniem artylerii odwodowi 1 KA /NZ/ - 3 BPanc podejścia i rozwinięcia.

Dla kierowania walką na kolejnych rubieżach należy mieć dwa PD. SD na pierwszej rubieży opóźniania - rozwinąć w rejonie lasu płd. SYPNIEWO, a ZSD na drugiej rubieży opóźniania w rejonie lasu płd. SOŚNO /2078/. Na rubieży ostatecznego oporu przygotować SD w rejonie GOŁUSZYCE.

Wnioski z oceny wojsk własnych

1. Główny wysiłek obrony skupić na kierunku: ZŁOTÓW, WIĘCBORK, KORONOWO.
2. Podczas prowadzenia działań opóźniających w pierwszym rzucie dywizji mieć 13 i 14 pz, w drugim rzucie - 15 pz i 5 pcz, a na rubieży ostatecznego oporu w pierwszym rzucie - trzy pz, w drugim rzucie - 5 pcz.
3. Do świty 20.8 siłami pierwszego rzutu dywizji zorganizować obronę przedniego skraju pierwszej pozycji opóźniania.
4. Pułki pierwszego rzutu dywizji każdorazowo wzmacniać dwoma dywizjonami artylerii do ognia pośredniego.

5. Zorganizować DGA w składzie dwóch dywizjonów artylerii ciężkiej, dwa odwoły przeciwpancerne i dwa oddziały zaporowe.
6. Na pierwszej rubleży opóźniania rozbudować trzy pozycje, na drugiej rubleży - dwie pozycje, a na rubleży ostatecznego oporu trzy pozycje oraz pozycję przednią.
7. Środki rażenia wykorzystać przede wszystkim do zwalczania obiektów wskazanych w punkcie 4 wniosków z oceny nieprzyjaciela.
8. Zaopatrzenie uzupełnić natychmiast po wyprowadzeniu pułków do drugiego rzutu lub na kolejną rubież opóźniania, wysyłając zawczasu kolumny tyłowe do przewidywanych rejonów wyprowadzenia wojsk. W pierwszej kolejności zaopatrzyć: 15 pz, 5 pcz, 5 dar i dywizjony z 1 ABAA.

c/ Ocena sąsiadów

Na prawo 3 DPanc lewoskrzydłowymi oddziałami opóźnia natarcie nieprzyjaciela na kierunku: LĘDYCZEK, TUCHOLA i do wieczora 20.8 załamuje je na rubleży ostatecznego oporu: jez. KRASIŃSKIE, CHOJNICE, SILNO, jez. SZPITALNE. Przedni skraj pierwszej rubleży opóźniania dowódca 3 DPanc obsadzi swym drugim rzutem; będzie to rubież: jez. SZCZYTNO /5846/, UNIECHÓW /4240/, wzg. 160,5 /3440/.

Jak z powyższego wynika, przedni skraj pierwszej rubleży opóźniania oraz rubleży ostatecznego oporu 3 DPanc pokrywają się z analogicznymi rubieżami w pasie działania 5 DZ.

By w pełni powiązać systemy obrony 5 DZ i 3 DPanc, należy uzgodnić przedłużenie drugiej i trzeciej pozycji pierwszej rubleży opóźniania oraz drugiej rubleży opóźniania na północ w pasie prawego sąsiada.

W zakresie zabezpieczenia styku, za co odpowiada dowódca 3 DPanc. trzeba uzgodnić oddziaływanie ogniowe środków 3 DPanc na najbardziej newralgiczne rejon, do których należą: szosa przebiegająca na styku dywizji: ŁĄKIE, DEBRZNO, STARE GRONOWO oraz węzły dróg: DEBRZNO, STARE GRONOWO, KAMIENI, PAMIĘTOWO, GOSTYCZYN.

Na lewo 14 DZ /3 A/ broni rubieży rz. NOTEĆ na pld. PIŁA, nie dopuszczając do przerwania się nieprzyjacielu na kierunku: pld. TRZCIANKA, SZUBIN. Dogodne warunki terenowe w pasie obrony tej dywizji wskazują na możliwość organizacji obrony stałej. Istnieje zatem małe prawdopodobieństwo zagrożenia lewego skrzydła 5 DZ, natomiast także zagrożenie istnieje będzie i ciągle narastać na prawym skrzydle 14 DZ.

5 DZ odpowiada za styk z 14 DZ, jednakże tylko w pierwszej fazie działań opóźniających; w czasie walk na pierwszej rubieży opóźnienia ma możliwość wzbronienia nieprzyjacielowi uderzenia z kierunku północno-zachodniego przez rubież rz. NOTEĆ na skrzydło i tyły 14 DZ. W miarę odstępowania oddziałów 5 DZ w kierunku wschodnim możliwości te maleją i sprowadzają się wyłącznie do coraz bardziej ograniczonego oddziaływania ogniowego. W związku z tym należy zaproponować dowódcy 14 DZ wydzielenie odpowiednich sił do obrony newralgicznych rejonów na pld. skraju doliny NOTECKIEJ, a w szczególności: pld. MILCZEK /8026/, ATANARZYN /8242/, zach. MIECZKOWO /8456/, LUDWIKOWO /8460/, PATEREK /9074/, GORZEŃ /9282/.

W przypadku załamania się obrony 14 DZ i uzyskania przez nieprzyjaciela w jej pasie większego tempa natarcia niż w pasie obrony 5 DZ, należy wydzielić z 14 DZ odpo-

wiednie siły do obrony newralgicznych rejonów na ptn. skraju doliny NOTECKIEJ, a w szczególności rejonu: wzg. 103,6 /8424/, BIAŁOŚLIWIE /8842/, OSIEK /9052/, ptd. BNIN /9260/, ŚLESIN /9680/.

3. DECYZJA DOWÓDCY 5 DZ

W pasie obrony 5 DZ prowadzi natarcie 1 KA /NZ/ wykonując główne uderzenie w kierunku: SZWECJA, WIĘCBORK, KORONOWO.

Nieprzyjaciel może o świcie 20.8 wprowadzić do walki odwód 3 DPanc - 8 BPanc - z rubieży: STAWNICA, STARA WIŚNIEWKA przesuując go w kierunku: RADAWNICA, SĘPOLNO KRAJEŃSKIE oraz odwód 7 DZ - 20 BZ - z rubieży ptn. SKÓRKA, ptd. KRAJENKA działający w kierunku: KRĘBSKO, ŁOBZENICA, po czym - potęgując uderzenie wprowadzanym do walki odwodem 1 KA /NZ/ - 3 BPanc prawdopodobnie z rubieży: zach. WIĘCBORK, DĄBIE w kierunku SYPNIEWO, KORONOWO - przejść do pościgu, dążąc do wyjścia pod koniec dnia na wsch. skraj BORÓW TUCHOLSKICH.

Największe niebezpieczeństwo dla 5 DZ stanowią obecnie brygady pancerne z 3 DPanc i 7 DZ, które zbieżnym uderzeniem na ZŁOTÓW mogą doprowadzić do okrążenia części sił dywizji.

Z a m i e r z a m i:

Od świtu 20.8 przejść do działań opóźniających w oparciu o dwie rubieże opóźniania:

- pierwszą - rozbudowaną w trzy pozycje z przednim skrajem na rubieży: ŁAKIE, STARA WIŚNIEWKA, ZŁOTÓW, KRAJENKA, rz. GŁOMIA, rz. GWDA;

- drugą - rozbudowaną w dwie pozycje, z przednim skrajem na rubleży: KAMIEN, SĘPOLNO KRAJEŃSKIE, WIĘCBORK, WITOSŁAW, RADZICZ, rz. ORLA.

Do prowadzenia tych działań należy mieć w pierwszym i drugim rzucie dywizji po dwa pułki.

Natarcie nieprzyjaciela - załamać na rubleży ostatecznego oporu: zach. skraj BORÓW TUCHOLSKICH, na odcinku: GOSTYCZYN, KORONOWO, dalej wzdłuż rz. BRDA do TRYSZCZYN i dalej do KRUSZYN, mając w pierwszym rzucie trzy pułki zmechanizowane, a w drugim rzucie pułk czołgów.

Główny wysłtek obrony skupić na kierunku: ŻŁOTÓW, WIĘCBORK, KORONOWO.

W wypadku przejścia do działań z użyciem broni jądrowej wysłtek jej uderzeń należy skupić na zwalczaniu baterii rakiet "HJ", odwołu 3 DPanc oraz stworzeniu warunków do wykonania kontrataku odwodem dywizji.

W t y m c e l u:

a/ 13 pz z 2/1 ABAA i 1/5 pa do świtu 20.8 przechodzi na pierwszej rubleży opóźniania do obrony rejonu: ŁĄKIE, ŻŁOTÓW, st. kol. RUDNA, LIPKA. Główny wysłtek skupia na kierunku: GÓRZNA /2026/, BUCZEK WIELKI /2450/, wzbraniając nieprzyjacielowi przejścia do pościgu. Następnie pod osłoną dział 15 pz wycofuje się na drugą rubleż opóźniania i organizuje na niej obronę w rejonie: KAMIEN, WIĘCBORK, JASTRZĘBIEC /1672/, ZALESIE /3274/, skupiając główny wysłtek obrony na kierunku: ZAKRZEWSKA OSADA /1860/, SOŚNO /2078/. Pod koniec dnia wycofuje się na rubleż ostatecznego oporu i przechodząc do obrony rejonu: /wył/ GOSTYCZYN, /wył/ KADZONKA /2090/, KLONOWO /2896/ załamuje na niej natarcie nieprzyjaciela.

b/ 14_pz z 2/5 pa i 5 dar do świtu 20.8 przechodzi na pierwszej rubleży opóźniania do obrony rejonu: ŁOŃSKO, BYSZKI, MORZEWO, PODRÓŻNA. Główny wysiłek skupia na kierunku: SOKOLNO /1024/, PODRÓŻNA, wzbraniając nieprzyjacielowi przejścia do pościgu. Następnie pod osłoną działań 5 pcz wycofuje się na drugą rubleż opóźniania i organizuje na niej obronę w rejonie: /wyt/ WIĘCBORK, /wyt/ OSIEK /9052/, SADKI /9464/, SITNO /1074/, skupiając główny wysiłek na kierunku: LISZKOWO /0256/, MRO-CZA. Pod koniec dnia wycofuje się na rubleż ostatecznego oporu i przechodząc do obrony rejonu: /wyt/ SAMOCIAŻEK /0896/, KRUSZYŃ /9690/, BŁĘDOWO /0202/ zamieszkuje na niej natarcie nieprzyjaciela.

c/ 15_pz do świtu 20.8 opóźnia natarcie 9 BPanc nieprzyjaciela, po czym wychodzi z walki do drugiego rzutu dywizji, po drogach: nr 1 - RADAWNICA, STR. WIŚNIEWKA, BATORÓWKA, LUTÓWKO i nr 2 - GÓRZNA, ŻŁOTÓW, SYPNIEWO. Do godz. 6.00 20.8 ześrodkowuje się w rejonie: BUKA, ADAMOWO, LUTOWO w gotowości do obrony trzeciej pozycji pierwszej rubleży opóźniania na odcinku: BUKA, SYPNIEWO lub do wykonania kontrataku z rubleży: OŚNO, OSOWO w kierunku: BUCZEK WIELKI, POTULICE, a następnie opóźniania natarcia nieprzyjaciela na kierunku: BUCZEK Wlk., SĘPOLNO KRAJEŃSKIE. W połowie dnia wycofuje się na rubleż ostatecznego oporu, przechodząc do obrony rejonu: leśniczówka KADZONKA /1890/, SAMOCIAŻEK, STR. JASINIEC.

d/ 5_pcz do świtu 20.8 opóźnia natarcie 21 BPanc nieprzyjaciela, po czym wychodzi z walki do drugiego rzutu dywizji po drogach: nr 3 - TARNÓWKA, KRAJENKA, ŁOB-

ŻENICA i nr 4 - PARÓŻKA, PODRÓŻNA, TŁUKOMY, FALMIEROWO. Do godz. 7.00 20.8 ześrodkowuje się w rejonie: WITROGOSZCZ, FALMIEROWO, DĘBNO w gotowości do obrony trzeciej pozycji pierwszej rubieży opóźnienia na odcinku: RUDNA, ROBÓRKA Wik. lub do wykonania kontrataku z rubieży: SKIC, KLESZCZYNA w kierunku: KLESZCZYNA, wsch. ZŁOTÓW, albo z rubieży: KUNOWC, KRUSZEW w kierunku: ŁOBŻENICA, zach. WYSOKA, a następnie opóźnia natarcie nieprzyjaciela na kierunku: ŁOBŻENICA, WITOSŁAW.

W połowie dnia 5 pcz wycofuje się do rejonu: /wyt/ KORONOWO, jez. SŁUPOWSKIE, WTELNO, będąc w gotowości do obrony pozycji przedniej rubieży ostatecznego oporu: jeziora na zach. KORONOWO, MARTYNIN, SLESINY lub do wykonania kontrataku z rubieży: jez. ZELGOSZCZ, POPIELEWO w kierunku: WIERZCHJCIN KRÓLEWSKI, SOŚNO albo z rubieży: OSTROWO, SAMSIECZYNEK w kierunku: SAMSIECZNO, MAŁOCIN.

Po wykonaniu zadań na pozycji przedniej 5 pcz w godzinach nocnych z 20 na 21.8 ześrodkowuje się w rejonie: ZALESIE KRÓLEWSKIE, SEROCK, GAWRONIEC jako drugi rzut dywizji.

e/5 drt jest w gotowości do:

- zwalczania baterii "H" nieprzyjaciela - jedną rakietą 10 kt;
- obezwładnienia odwodu 3 DPanc - rakietami 20 kt i 10 kt;
- stworzenia warunków do kontrataków drugiego rzutu dywizji - dwoma rakietami 3 kt;
- obezwładnienia odwodu 7 DZ - sześcioma rakietami chemicznymi.

Rejony stanowisk startowych:

- nr 1 - jez. STRYJEWO, PGR RAJGRÓD /0662/, RUNOWO KRAJEŃSKIE /1662/;
- nr 2 - STRONNO /1004/, DOBRZCZ /0610/, TRZEBIEŃ /1208/.

f/ DGA-5 w składzie 5 pa /bez 1 i 2 dywizjonu/ i 1/1 ABAA skupia główny wysłtek ogniowy na kierunku: ZŁOTÓW, WIĘCBORK w gotowości do:

- obezwładniania baterii nieprzyjaciela;
- zwalczania przechodzących do pościgu pododdziałów 9 i 21 BPanc;
- wzbraniania podejścia i rozwinięcia odwodów 3 DPanc, 7 DZ i 1 KA /NZ/;
- wspierania kontrataków drugiego rzutu dywizji.

Rejony stanowisk ogniowych:

- nr 1 - ŚMIARDOWO ZŁOTOWSKIE /1642/, ŚWIĘTA /1040/, /wył/ jez. BORÓWNO;
- nr 2 - ZAKRZEWSKA OSADA /1456/, WITROGOSZCZ, LUBCZA;
- nr 3 - KAROLEWO /1270/, /wył/ SITNO, OSTRÓWEK /1274/.

g/ OPpanc nr 1 w składzie 1 apappanc jest w gotowości do zwalczania czołgów nieprzyjaciela:

- z rejonu nr 1: PGR STOLIN /2450/, /wył/ SYPNIEWO wzg. 131,6 /2252/ na rubieżach ogniowych: nr 1 - pld. POTULICE, /2844/, wzg. 134,2 /2244/; nr 2 - zach. BUCZEK MAŁY /2850/, zach. BUCZEK WIELKI /2450/;
- nr 3 - pld. jez. BORÓWNO, NOWA ŚWIĘTA /1440/;
- nr 4 - ŚWIĘTA /1240/, ptn. SKIC /1044/; nr 5 DONATOWO /1850/, wzg. 142,6 /1654/;
- z rejonu nr 2: WAŁDÓWKOWO /2878/, ZIELONKA /2280/.

DZIELNO /2482/ na rubieżach ogniowych: nr 1 - SIKORZ /3068/, ptn. skraj lasu /2470/; nr 2 - TRZEPALKOWO /2876/, SZYNWALD /2474/; nr 3 - ptd. skraj bagna /2068/, jez. WIĘCBORSKIE; nr 4 - ptd. WIELOWICZ /2072/, wzg. 160,3 /1672/.

h/ OPpanc nr 2 w składzie 5 dappanc jest w gotowości do zwalczania czołgów nieprzyjaciela:

- z rejonu nr 1: WIKTORÓWKO /0648/, WIKTORÓWKO /0446/, RATAJ /0448/ na rubieżach ogniowych: nr 1 - ptd. ZŁOTÓW, wzg. 108,3 /1236/; nr 2 - DOLNA /0842/, SŁAWIANOWO /0642/; nr 3 - wach. SKIC, jez. OSTROWITE; nr 4 - LEŚNIK /0636/, wzg. 102,1 /0436/; nr 5 - PODRÓŻNA, GNUROWO /0036/; nr 6 - KOŚCIERZYNEK /0450/, wzg. 111,7 /0252/;
- z rejonu nr 2: DRZEWIANOWO /0678/, jez. SŁUPÓW - SKIE, ŁUKOWIEC /0882/ na rubieżach ogniowych: nr 1 - ptd. skraj jeziora /1264/, ptn. skraj jeziora CZARMUŃ - SKIE /1064/; nr 2 - zach. skraj lasu /0674/, jez. /0476/; nr 3 - wzg. 111,5 /0066/, zach. DĘBOWO /9864/; nr 4 - KRUKÓWKO /0474/, GORZELNIA /9872/.

i/ Wojska Inżynieryjne:

- OZap nr 1 w składzie ksap 5 bsap współdziałając z OPpanc nr 1 wykonuje minowanie manewrowe przed frontem lub na skrzydłach rubieży ogniowych OPpanc;
- OZap nr 2 w składzie 1 k bmin 1 ABSap współdziałając z OPpanc nr 2 wykonuje minowanie manewrowe przed frontem lub na skrzydłach jego rubieży ogniowych;
- OZR nr 1 w składzie kld 5 bsap /bez 3 pl/ utrzymuje drogę dywizyjną nr 2;

- OZR nr 2 w składzie 3 pl kid 5 bsap utrzymuje drogi rokadowe na poszczególnych rubieżach obrony;
- trzy grupy minersko-zaporowe, każda w składzie plutonu z 3 km/n bmin 1 ABSap, przygotowują i wykonują niszczenia na kierunkach: JASTROWIE - ZALESIE KRÓLEWSKIE; ŻŁOTÓW - STARY DWÓR; PIŁA - TRYSZCZYN.

1/ Lotnictwo jest w gotowości do zwalczania baterii "HJ" jednym eskadrolotem oraz opóźniania podejścia odwodu 3 DPanc nieprzyjaciela dwoma eskadrolotami.

k/ Dowodzenie realizowane będzie:

- podczas walki na pierwszej rubieży opóźniania - z SD dywizji w rejonie lasu 3 km ptn. zach. LUBCZA;
- podczas walki na drugiej rubieży opóźniania - z ZSD dywizji w rejonie lasu zach. KAMIONKA;
- podczas walki na rubieży ostatecznego oporu - z SD dywizji w rejonie GŁUSZYCE.

4. MELDUNEK SZEFA SAPERÓW 5 DZ

Wojska nieprzyjaciela wykorzystując dogodnie do działania właściwości terenu mają możliwość przejścia do pościgu na kierunkach:

- RADWANICA, SĘPOLNO KRAJEŃSKIE, ŚWIECIE;
- ŻŁOTÓW, WIĘCBORK, ptd. CHELMNO;
- ptn. PIŁA, ptd. MROCZA, ŻOŁĘDOWO.

Oceniam, że przeciwnik może przejść do pościgu o

świecie 20.8, w związku z czym dywizja dysponuje czasem około 3-4 godzin na organizację i wykonanie prac z zakresu zabezpieczenia inżynieryjnego na pierwszej pozycji pierwszej rubieży opóźniania. W tej sytuacji w zakresie zabezpieczenia inżynieryjnego działań opóźniających dywizji zamierzam główny wysiłek skupić na:

- rozbudowie systemu zapór inżynieryjnych;
- zapewnieniu fortifikacyjnej rozbudowy poszczególnych pozycji na kolejnych rubieżach opóźniania;
- przygotowaniu i utrzymaniu dróg zapewniających w toku walki manewr oddziałami dywizji na kolejne rubieże opóźniania;
- zabezpieczeniu kontrataków pułków drugiego rzutu dywizji.

Dla osiągnięcia gotowości oddziałów dywizji do prowadzenia działań opóźniających na poszczególnych rubieżach uważam za celowe rozbudowywać je systemem plutonowych i kompanijnych punktów oporu w ramach batalionowych rejonów obrony. Na ostatecznej rubieży oporu poszczególne pozycje rozbudować należy systemem batalionowych rejonów obrony.

W poszczególnych punktach oporu w pierwszej kolejności wykonać okopy dla wszystkich środków obrony przeciwpancernej oraz po jednym odcinku przykrytej transzei dla każdej drużyny piechoty. Środki transportu ukryć w rejonach rozmieszczenia pododdziałów wykorzystując ochronne i maskujące właściwości terenu. Prace te mogą być wykonane do 7.00-8.00 20.8, jeśli dowódcy pododdziałów zaangażują do nich 70% swych stanów osobowych.

W celu przyspieszenia wykonania prac ziemnych proponuję natychmiast skierować pluton plutów okopowych i

pluton spycharek na kierunek obrony 13 pz, celem rozbudowy trzeciej pozycji na pierwszej rubleży opóźniania, natomiast pluton koparek skierować na pierwszą pozycję drugiej rubleży opóźniania.

Siłami kompanii maszyn do prac ziemnych oraz za pomocą zestawów minerskich nr 64 i doczepnych lemleszy do czołgów na pierwszej rubleży opóźniania można wykonać około 18 km transzei i rowów łączących oraz 45-50 ukryć dla czołgów i transporterów opancerzonych. Na drugiej rubleży opóźniania można wykonać około 26 km transzei i rowów łączących oraz 38 okopów dla czołgów i transporterów opancerzonych.

Po wykonaniu zasadniczych prac fortyfikacyjnych na drugiej rubleży opóźniania, należy przegrupować kompanię maszyn ziemnych do rozbudowy ostatecznej rubleży oporu, gdzie może ona rozpocząć prace już od godzin nocnych 21.8 i do końca dnia wykonać około 70 km transzei i rowów łączących oraz 76 okopów dla czołgów i transporterów opancerzonych.

W celu stworzenia systemu zapór inżynierskich w pasie działania dywizji proponuję wydzielić trzy grupy minersko-zaporowe w sile plutonu saperów każda w celu przygotowania niszczeń na uprzednio podanych kierunkach, począwszy od rejonów obrony batalionów drugiego rzutu pułków. W bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem na głębokość ugrupowania batalionów pierwszego rzutu pułków wykonanie prac minersko-zaporowych - zlecić pułkom. To znaczy, że 13 pz powinien przygotować węzły niszczeń nr 1-6 /13/, natomiast 14 pz - węzły nr 1-5 /14/. Ponadto pułki pierwszoruchowe powinny siłami plechoty lub kompanii saperów ustawić

grupy min w rejonach podanych w planie zabezpieczenia inżynierskiego działań dywizji.

W pasie działania dywizji występują obiekty o znaczeniu taktycznym, dlatego celowe jest upoważnienie dowódców pułków do podejmowania decyzji o niszczeniu poszczególnych obiektów zgodnie z opracowaną tabelą niszczeń. Z uwagi na planowane przejście armii do działań zaczepnych należy w mostach i wiaduktach niszczyć tylko konstrukcje nośne.

Dla uzupełnienia systemu niszczeń oraz w celu osłony szczególnie zagrożonych kierunków - wydzielć dwa oddziały zaporowe: OZap nr 1 w składzie ksap 5 bsap znajdujący się w rejonie obrony 13 pz, do działań na kierunku ptn. ZŁC - TÓW, WIĘCBORK, KORONOWO, a OZap nr 2 w składzie kompanii minowania 1 ABSap, znajdujący się w rejonie obrony 14 pz - do działań na kierunku: GŁUBCZYN, MROCZA, WTELNO - zgodnie z planem minowania manewrowego.

Do wykonania prac minersko-zaporowych na każdej rubieży opóźniania należy zużyć około 1/4 posiadanych zapasów, tj. 6200 min ppanc i 3,7 tony materiału wybuchowego. Pozostałe 50% środków minerskich przewiduje się wykorzystać do umocnienia ostatecznej rubieży obrony. W ten sposób na każdej rubieży można będzie zniszczyć około 20 obiektów oraz ustawić do 8 km pól minowych.

W pasie działań dywizji proponuje się utrzymywać trzy dywizyjne drogi dofrontowe oraz po jednej drodze rokadowej na każdej rubieży opóźniania /przebieg dróg - patrz załącznik nr 3/. Drogi nr 1 i 3 należy utrzymywać siłami OZR 13 i 14 pz, zaś drogę nr 2, siłami 1cd 5 bsap /bez 3 plld/. Drogi rokadowe dywizyjne - utrzymywać siłami OZR nr 2 w sile plld.

Dla zapewnienia sprawnego wycofania się oddziałów dywizji na rubież ostatecznego oporu należy siłami kompanii pontonowej 5 bsap być w gotowości do urządzenia czterech przepraw mostowych na rz. BRDA.

Wykonanie kontrataków pułkami drugorzutowymi - zabezpieczyć pod względem inżynieryjnym siłami OZap nr 1 i nr 2 oraz odwodem inżynieryjnym dywizji, a także siłami pułków pierwszego rzutu na zaplanowanych rubieżach - według wytycznych sztabu dywizji.

Dla realizacji wyżej wymienionych zadań zabezpieczenia inżynieryjnego dysponuje się następującymi siłami:

- 5 bsap;
- batalionem minowania i niszczeń 1 ABSap;
- 1 kompanią maszyn inżynieryjnych /tylko do 23.00 21.8/.

Siły te proponuje się rozdzielić w następujący sposób:

- OZap nr 1 - ksap 5 bsap;
- OZap nr 2 - 1 kompania minowania /batalion minowania 1 ABSap;
- Grupa minersko-zaporowa nr "A" - 1 plsap kmkn kierowanego;
- Grupa minersko-zaporowa nr "B" - 2 plsap kmkn kierowanego;
- Grupa minersko-zaporowa nr "C" - 3 plsap kmkn kierowanego;
- OZR nr 1 - kdd /bez 3 plid/ 5 bsap;
- CZR nr 2 - 3 plid /kdd/ 5 bsap;
- Olnż - 5 bsap /bez ksap i kdd/, 2 kompania minowania 1 ABSap.

5. PROPOZYCJE ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO DZIAŁAŃ

5 DZ

W celu zabezpieczenia tyłowego działań opóźniających 5 DZ należy:

- a. 5 bzaop po przekazaniu zapatrzenia oddziałom do godz. 3.00 20.8 przegrupować po drodze: ŁOBZENICA /0450/, WIĘCBORK /1666/, STARY DWÓR /1294/, SEROCK /1806/ w rejon: PLEWNO /2620/, GRÓDEK /3224/, DOLSK/3026/ w gotowości do pobrania środków materiałowych z RBA od 9.00 - 12.00 20.8.
- b. 5 bm do godz. 3.00 20.8 zakończyć ewakuację porażonych, a następnie przegrupować się po marszrucie: RADAWNICA /2630/, SĘPOLNO /2868/, MAKOWARSKO /2286/ i rozwinąć w rejonie 2 km zach. m. SEROCK /1804/. 16 mbw natychmiast rozwinąć w rejonie ptn. WAWELNO /1478/ i przystąpić do ewakuacji porażonych z 15 pz, 14 pz i 5 pa. Przygotować lądowisko dla śmigłowców w rejonie 16 mbw.
- c. Częścią sił i środków 5 brem zorganizować obsługę techniczną sprzętu w 15 i 14 pz oraz ewakuować uszkodzony sprzęt w rejon PZUS, a pozostałą część batalionu przegrupować w rejon WUDZYN /1206/ w gotowości do wykonywania remontów bieżących.

Dywizyjne drogi dowozu i ewakuacji:

Nr 1 - RADAWNICA /2630/, SEMPOLNO /2868/, MAKOWARSKO /2286/, PRZYSIERSK /2622/;

Nr 2 - ŻŁOTÓW, WIĘCBORK, STARY DWÓR /1294/, ŁOWIN /1610/;

Nr 3 - PIŁA, WYRZYSK, NAKŁO, BYDGOSZCZ.

Rokady:

- LIPKA /3250/, RUDNA /1250/, ŁOBZENICA, WYRZYSK;
- KAMIEŃ /3666/, SEMPOLNO KRAJEŃSKIE, WIĘCBORK, NAKŁO;
- BŁĄDZIN /3210/, ŁOWIN /1610/, BYDGOSZCZ.

Na wykonanie postawionego zadania przewiduje się następujące zużycie środków materiałowych:

	Do 12,00 20,08	Do 22.00 20,08	Ogółem
am.strzeleckiej	0,3	0,4	0,7
am.strzel.pokładowej	0,5	0,7	1,2
am.do moździerzy	0,4	0,6	1,0
am.artyleryjskiej	0,7	0,8	1,5
PPK	1,0	1,0	2,0
am.rakietowej	0,7	0,5	1,2
am.przeciwlotniczej	0,7	0,8	1,5
am.czołgowej	0,8	0,7	1,5

Do godz. 3.00 20.8 trzeba dowieźć transportem 5 bzaop bezpośrednio do sprzętu i na SO następujące ilości zaopatrzenia:

	5 pa	15 pz	14 pz	13 pz	5 pcz	5 dappenc	Ogółem ton
am.strzeleckiej		4,8	4,2	3,0			12,0
am.artyleryjskiej	20,0					3,0	23,0
am.plotniczej		15,0	12,0	5,0	8,0		35,0
am.czołgowej		35,0	20,0	15,0	40,0		110,0
benz.samoch.		10,0	8,0		7,0		25,0
oleju napędowego		20,0	15,0		35,0		70,0

Opróżnionym transportem należy ewakuować porażonych w rejon ptn. WANALNO /1478/.

Transport 5 bzaop przybywający z RBA z zaopatrzeniem skierować do godz. 6.00 20.8 w Rejonu obrony pułków /na 50/, dowożąc:

Rodzaj zaopatrzenia	Tonaż zaopatrzenia					Ogółem ton
	13 pz	14 pz	15 pz	5 pcz	5 dar	
am.strzeleckiej	3,0	5,0	5,0	7,0		20,0
am.artyleryjskiej	15,0	25,0	10,0			50,0
am.rakietowej					21,0	21,0
oleju napędowego			20,0	15,0		35,0

Na pokrycie zużycia i strat w czasie działań opóźniających należy zapotrzebować w armii:

	Ogółem ton	Z tej liczby dowieźć transportem DZ z RBA	
		w rejon obrony i na 80 - do 10,00	do pułków pierwszo- rzutowych i art. - do 16,00
am. strzeleckiej	40,0	10,0	30,0
am. strzel. pokład.	53,0	21,0	32,0
am. do moździerzy	45,0	15,0	35,0
am. artyleryjskiej	170,0	90,0	80,0
PPK	14,1	6,3	7,8
am. raketowej	24,0	-	24,0
am. plotniczej	159,0	59,0	100,0
am. czołgowej	505,0	340,0	165,0
benz. samochodowej	90,0	-	90,0
oleju napędowego	170,0	-	170,0

Wydzielić część sił i środków z 5 bm i 5 brem do grupy ewakuacyjno-ratunkowej. Do ochrony i obrony kolumn transportowych z zaopatrzeniem wydzielić pluton plechoty z 15 pz.

Kierunek przesunięcia KSD: WIĘCIBORK, STARY DWÓR /1294/, ŁOWIN /1610/, PLEWNO /2620/.

Na KSD wydzielić niezbędne siły i środki dla ewentualnego przejęcia dowodzenia dywizją.

Materiały do części pierwszej niniejszego Zeszytu

opracowali: płk dypl. W. Janda, płk dypl. E. Kamiński, płk
dypl. Gruszecki, ppłk dypl. Rutkowski, ppłk dypl. Rataj.

Załączniki do części pierwszej:

Schem. nr 1 - Decyzja dowódcy 5 DZ

Schem. nr 2 - Plan działań bojowych drt i artylerii 5 DZ

Schem. nr 3 - Plan zabezpieczenia inżynierskiego działań
5 DZ.

Część druga

WEJŚCIE DO WALKI PUŁKU ZMECHANIZOWANEGO DRUGIEGO RZUTU DYWIZJI

I. ZASADY DZIAŁANIA PUŁKU ZMECHANIZOWANEGO DRUGIEGO RZUTU DYWIZJI W NATARCIU

1. Przeznaczenie i skład drugiego rzutu dywizji

Drugi rzut dywizji jest wykorzystywany do: potęgowania siły uderzenia pułków pierwszego rzutu dywizji i rozwijania powodzenia uzyskanego na głównym kierunku natarcia, wykonywania uderzeń na skrzydła i tyły przeciwnika w celu poszerzenia wyłomu dokonanego w jego ugrupowaniu, zapoczątkowania realizacji kolejnego zadania dnia dywizji, a także odpierania lub udaremniania kontrataków nieprzyjaciela. Może on być również użyty do zamiany częściowo lub całkowicie tych pułków pierwszego rzutu, które poniosły duże straty lub też z uwagi na duże zmęczenie ludzi i zużycie środków materiałowych nie mogą dalej prowadzić efektywnych działań, likwidacji zgrupowań przeciwnika pozostających na tyłach pułków pierwszego rzutu dywizji oraz likwidacji desantów nieprzyjaciela wysadzonych na tyłach dywizji.

Drugi rzut dywizji może być utworzony z jednego lub dwóch pułków. Zależać to będzie od wielu czynników, a szczególnie od: głębokości zadania dnia dywizji, szerokości pasa jej działania, ugrupowania przeciwnika i trwałości jego obrony, możliwości rozbicia czy obezwładnienia jego sił i środków bronią jądrową i klasycznymi środkami rażenia oraz

warunków terenowych. Im głębsze zadanie dnia i im głębiej urzutowany przeciwnik, a sytuacja w głębi jego ugrupowania bardziej niejasna tym silniejszy powinien być drugi rzut. W takich warunkach dowódca dywizji mając silny drugi rzut posiada większe możliwości reagowania na zaistniałą sytuację. Pułki drugiego rzutu dywizji otrzymują wzmocnienie dopiero podczas wprowadzenia ich do walki.

2. Sposoby wprowadzenia do walki pułku zmechanizowanego drugiego rzutu dywizji i jego zadanie

Pułk drugiego rzutu dywizji z zasady przechodzi do natarcia z marszu. Najczęściej wprowadza się go do walki po wykonaniu zadania bliższego przez dywizję, to jest po przełamaniu obrony pierwszorzutowych dywizji nieprzyjaciela. W tych warunkach będzie on wprowadzany do walki dla rozwinięcia uzyskanego powodzenia. W wypadku kiedy pułk pierwszego rzutu po przełamaniu przedniego skraju obrony przeciwnika napotyka opór w głębi ugrupowania nieprzyjaciela i tempo ich natarcia spadnie, pułk drugiego rzutu dywizji może być wprowadzony do walki wcześniej. W tych warunkach wchodzi on do walki po wykonaniu zadania bliższego przez pułki pierwszego rzutu dywizji, to jest na głębokości 8-12 km od przedniego skraju obrony npla, dla spotęgowania siły uderzenia pułków pierwszego rzutu.

Jeżeli dywizja realizuje kolejne zadanie nawet po krótkotrwałej stabilizacji rubieży styczności z przeciwnikiem, pułk drugiego rzutu wprowadza się do walki dla przełamania przedniego skraju kolejnej rubieży obrony przeciwnika.

W tych warunkach drugorzutowy pułk wchodzi do walki zza skrzydła jednego z pułków pierwszego rzutu, na sty-

ku między nimi lub przekraczając ugrupowanie jednego z nich. W takich okolicznościach jego atak powinien być zgrany z atakiem sąsiedniego pułku, który przechodzi do natarcia z rejonu położonego w bezpośredniej styczności z przeciwnikiem.

Dla zorganizowanego wejścia do walki wyznacza się pułkowi 1-2 drogi i rubież ataku.

Jeżeli pułk otrzyma jedną drogę marszu, to jego sztab dla wykonania równoczesnego ataku powinien wyznaczyć: rubież rozwinięcia pułku w kolumny batalionów w odległości 8-12 km od przedniego skraju, rubież rozwinięcia w linie kolumn kompanii - 4-6 km od przedniego skraju, i plutonów - 2-3 km oraz określić czas ich osiągnięcia.

Jeżeli pułk otrzymuje dwie drogi marszu do rubieży ataku, to nie wyznacza się rubieży rozwinięcia w linię kolumn batalionów.

W dynamicznych i manewrowych działaniach wspólnego pola walki, w których oddziały własne będą dążyć do głębokiego włamania się w ugrupowanie przeciwnika i zapewnienia sobie korzystnego położenia, wystąpi konieczność wprowadzania drugiego rzutu dywizji częściami. Może to mieć miejsce wtedy, gdy jeden z pułków pierwszego rzutu ścigając przeciwnika w końcowej fazie realizacji zadania dnia dywizji zdoła osiągnąć dogodne rubieże. Jeżeli rubież /lub obiekt terenowy/ zapewnia warunki do rozwinięcia działań w dniu następnym, lecz możliwości pułku nie gwarantują jej utrzymania, to zaistnieje konieczność wzmocnienia go tą częścią sił drugiego rzutu, która już zdołała odtworzyć swoją zdolność bojową. W takich warunkach dowódca drugorzutowego pułku znając swoje zadanie na dzień następny może

z własnej inicjatywy wydzielić część sił, którymi będzie dążył do opanowania lub utrzymania opanowanego przez pułk pierwszorzutowy rejonu, co zapewni wprowadzenie do walki głównych sił pułku. Niekiedy może to być oddział wydzielony w sile wzmocnionego batalionu, który działając w nocy uprzędzi przeciwnika w opanowaniu dogodnej rubieży /lub obiektu terenowego/ i w ten sposób stworzy siłom głównym pułku warunki dogodne do wejścia do walki. Siły główne bowiem mogą w godzinach wieczornych nie być gotowe do działania lub też użycie ich w działaniach nocnych może być niecelowe.

Pułk drugiego rzutu otrzymuje zadanie równocześnie z pułkami pierwszego rzutu.

Jeżeli pz /pcz/ ma być wprowadzony do walki w celu spotęgowania uderzenia pułków pierwszego rzutu lub rozwinięcia uzyskanego przez nie powodzenia, to najczęściej ma to miejsce po wykonaniu przez dywizję zadania bliższego. W tych warunkach w zadaniu dla pułku określa się jedną lub dwie rubieże wejścia do walki, zadanie bliższe i kierunek dalszego natarcia. Przed wejściem do walki dowódca dywizji winien sprecyzować zadanie pułku.

W warunkach kiedy pułk pod koniec realizacji zadania dnia dywizji znajdzie się w drugim rzucie, a w dniu następnym będzie miał nacierać w pierwszym rzucie dywizji, to w zadaniu powinna zostać określona rubież jego wejścia do walki, zadanie bliższe, następne i kierunek dalszego natarcia.

Zadanie bliższe pułku w tych warunkach polega zwykle na zniszczeniu pierwszego rzutu broniącej się dywizji przeciwnika i sięga na głębokość 10-15 km.

Zadanie następane polega na rozbiściu wspólnie z sąsiadem odwodów dywizyjnych i rozwinięciu natarcia w głąb. Sięga ono na głębokość 25-30 km od przedniego skraju, a kierunek dalszego natarcia wyznacza się na głębokość do 50 km, to jest na głębokość zadania dnia dywizji. W warunkach niestosowania broni jądrowej głębokości zadań są mniejsze.

3. Ugrupowanie bojowe pułku zmechanizowanego drugiego rzutu dywizji w natarciu

Ugrupowanie bojowe tworzy się przez odpowiednie rozmieszczenie sił i środków przeznaczonych do prowadzenia walki. Pułk drugiego rzutu dywizji przyjmuje je w chwili osiągnięcia przez czołowe pododdziały rubieży ataku. Ugrupowanie tworzy się z posiadanych /organicznych/ i przydzielonych sił i środków na czas wykonania zadania.

Ugrupowanie bojowe pułku składa się najczęściej: z pierwszego rzutu, drugiego rzutu lub odwodu ogólnowojskowego, artylerii do ognia pośredniego, artylerii przeciwlotniczej, odwodu przeciwpancernego, inżynieryjnego, oddziału zabezpieczenia ruchu, a niekiedy oddziału wydzielonego. W skład poszczególnych rzutów wchodzi bataliony piechoty i batalion czołgów, który może być przydzielony kompaniami do poszczególnych batalionów piechoty, lub stanowić oddzielny element ugrupowania bojowego pułku. Określone urzutowanie ugrupowania podyktowane jest koniecznością posiadania takiej ilości sił i środków, które umożliwią wykonanie określonych zadań przy równoczesnym zachowaniu zdolności potęgowania uderzenia w toku natarcia. Ułatwia ono manewr oraz likwidację skutków uderzeń jądrowych i ogniowych przeciwnika.

Pierwszy rzut stanowią dwa, trzy wzmocnione bataliony piechoty. Jest on przeznaczony do rozbicia wojsk nieprzyjaciela na głębokość zadania bliższego pułku, a następnie wspólnie z drugim rzutem - do rozwinięcia natarcia w głąb. Batalion czołgów powinien być wykorzystany w całości w pierwszym rzucie do wzmocnienia pierwszorzutowych batalionów lub w drugim rzucie.

Równomierne rozdzielenie batalionu czołgów /kompaniami/ do poszczególnych batalionów piechoty jest niekorzystne, a nawet niekiedy szkodliwe, gdyż nie daje możliwości wyzyskania siły uderzeniowej i właściwości manewrowych czołgów.

Drugi rzut pułku stanowi jeden do dwóch batalionów; wzmocnienie przydziela się mu dopiero z chwilą wejścia do walki. Przeznaczony jest on do potęgowania uderzenia lub rozwinięcia powodzenia na głównym kierunku uderzenia. Może być także użyty do wykonania uderzeń na skrzydła i tyły przeciwnika, odparcia kontrataku lub zmiany jednego z batalionów pierwszego rzutu, jeśli ten poniósł znaczne straty.

Odwód ogólnowojskowy organizuje się w wypadku jednorzutowego ugrupowania pułku lub w warunkach, kiedy drugi rzut zostaje wprowadzony do walki, a bataliony pierwszego rzutu są w dalszym ciągu związane walką. Tworzą go jedna, dwie kompanie piechoty z czołgami, a przeznaczony jest do wykonywania zadań nie przewidzianych zamiarem walki.

Oddział wydzielony w sile wzmocnionego batalionu organizuje się w natarciu dla uprzedzenia przeciwnika w opanowaniu ważnej rubieży lub obiektu terenowego i utrzymania go do podejścia sił głównych pułku.

Duże tempo i manewrowy charakter działań powodują, że OW należy organizować przed rozpoczęciem natarcia przez główne siły pułku. W takich warunkach OW może działać celem opanowania rubieży zapewniającej wprowadzenie do walki głównych sił pułku lub wzmocnienia rejonu albo przy - czółka opanowanego przez jeden z pułków pierwszego rzutu dywizji.

Artylerię pułk drugiego rzutu otrzymuje najczęściej z chwilą wejścia do walki. W czasie rozwijania pułku na rubieży ataku artyleria ta powinna być rozwinięta na stanowiskach ogniowych i wykonywać zadania na korzyść pułku wchodzącego do walki. Dowódca pułku najczęściej pozostawia ją do swojej dyspozycji i przeznaczają do zwalczania taktycznych środków przenoszenia broni jądrowej, artylerii oraz innych obiektów przeciwnika. Z artylerii tej tworzy się z zasady pułkową grupę artylerii /PGA/.

Odwód przeciwpancerny tworzy się z organicznej baterii przeciwpancernej, a niekiedy i z czołgów. Przeznaczony jest do zwalczania czołgów przeciwnika, a w czasie natarcia działa na kierunku największego zagrożenia przez czołgi nieprzyjaciela.

Odwód inżynierski przeznaczony jest do wykonywania zadań uprzednio nie przewidzianych.

4. Organizacja natarcia pułku zmechanizowanego drugiego rzutu dywizji

Organizacja natarcia obejmuje zespół przedsięwzięć mających na celu powzięcie decyzji i wszechstronne przygotowanie wojsk do jej realizacji. Od niej zależy, w jakim stopniu zużytkowane zostaną możliwości i wysiłek bojowy wojsk.

Do przedsięwzięć organizacyjnych najczęściej zaliczamy:

- powzięcie i opracowanie decyzji;
- postawienie zadań bojowych;
- organizację współdziałania i zabezpieczenia działań;
- organizację dowodzenia;
- osiąganie gotowości pododdziałów w przewidywanym ugrupowaniu bojowym.

Znaczna liczba przedsięwzięć, które należy wykonać w stosunkowo krótkim okresie czasu /od kilku do kilkunastu godzin/ wymaga dużej operatywności dowódcy i sztabu pułku oraz równoległego działania w sztabie pułku i pododdziałach.

Kolejność wykonywania poszczególnych zadań oraz treść pracy nad wypracowywaniem decyzji będą w głównej mierze uzależnione od stylu pracy dowódcy, ilości posiadanego czasu, stopnia wyszkolenia i zgrania oficerów sztabu oraz ich zaangażowania w kierowaniu działaniami wojsk. Niemniej jednak można je orientacyjnie określić następująco:

- analiza zadania;
- kalkulacja czasu;
- wydanie zarządzeń wstępnych pododdziałom i wytycznych szefowi sztabu odnośnie przygotowania danych do decyzji, rozpoznania i ewentualnie do sposobu przeprowadzenia rekoniesansu;
- ocena położenia, w czasie której wysłuchuje się meldunków poszczególnych oficerów dotyczących możliwości pododdziałów oraz niezbędnych kalkulacji;
- powzięcie decyzji na podstawie mapy.

Analiza zadania polega na wyjaśnieniu treści otrzymanego zadania w oparciu o zamiar przełożonego. Dowódca analizując zadanie stara się zrozumieć przyjęty przez przełożo-

nego sposób działania, a mianowicie: jakiego przeciwnika i w jakiej kolejności zamierza on rozbić, na czym mu szczególnie zależy oraz jaka jest rola i miejsce pułku w ugrupowaniu dywizji. Ponadto wyjaśnia on sobie cel działania pułku, czego się od niego żąda i jak jego działanie wpłynie na wykonanie zadania przez sąsiadów.

W wyniku analizy zadania dowódca wyciąga wnioski, dotyczące przede wszystkim:

- kierunku głównego uderzenia;
- ugrupowania jakie powinien przyjąć;
- sił, z którymi powinien współdziałać.

Kalkulacja czasu polega na ustaleniu terminów realizacji określonych przedsięwzięć. Przeprowadza ją dowódca lub szef sztabu, jeśli wspólnie wypracowują decyzję.

Ocena położenia polega na analizie możliwości sił własnych i przeciwnika, działania sąsiadów, warunków terenowych, sytuacji skażeń i zakażeń, warunków meteorologicznych, pory roku i dnia oraz stanu zaopatrzenia. Wszystkie te czynniki należy rozpatrywać w czasie i przestrzeni oraz uwzględnić powiązania i zależności między nimi.

Po ocenie położenia dowódca pułku podejmuje decyzję. Jest ona ustaleniem zamiaru i sposobów wykonania zadania w konkretnej sytuacji, w jakiej znajdują się wojska własne i przeciwnika.

Następnie, po zatwierdzeniu decyzji przez przełożonego dowódca udaje się na rekonesans i precyzując w terenie powziętą decyzję stawia zadania dla wykonawców. Jeżeli jednak pułk drugiego rzutu wchodzi do walki o świcie rozpoczynając realizację zadania dnia dywizji, to kolejność ta może być inna. Po powzięciu decyzji dowódca może natychmiast przeka-

zać zadania niektórym wykonawcom, a następnie meldować decyzję przełożonemu i dopiero o świcie prowadzić rekonesans precyzując zadania. Zależy to od warunków, w jakich pułk przechodzi do natarcia, a przede wszystkim od czasu dziennego jakim dowódca dysponuje na organizację działań.

Organizacja współdziałania polega na zgraniu przedsięwzięć poszczególnych elementów ugrupowania bojowego dla jak najlepszego wykorzystania skutków uderzeń środków jądrowych i ogniowych przełożonego oraz własnych jak również i działań sąsiadów. Organizuje się je w terenie lub z mapy według czasu, zadań, rubieży i obiektów na całą głębokość działania.

Dowódca organizuje współdziałanie najczęściej po postawieniu zadań, najbardziej jednak celowe jest realizować je równocześnie ze stawianiem zadań. W pułku drugiego rzutu dywizji szczególnie dokładnie organizuje się współdziałanie na czas podejścia do rubieży ataku, przekraczania rubieży zajmowanych przez oddziały znajdujące się w styczności z przeciwnikiem i na głębokość zadania bliższego. Warto zauważyć, że nie jest to akt jednorazowy. Współdziałanie powinno trwać przez cały okres działań.

5. Prowadzenie natarcia przez pułk zmechanizowany drugiego rzutu dywizji

W warunkach, kiedy pułk drugiego rzutu dywizji przechodzi do natarcia rozpoczynając realizację kolejnego zadania dywizji jego pododdziały podchodzą do rubieży ataku w czasie ogniowego przygotowania natarcia. Bataliony pułku maszerują oddzielnymi drogami razem z przydzielonymi im środkami wzmocnienia. Czołgi powinny być prowadzone na czele

kolumn batalionów. Artyleria przewidziana do wzmocnienia pułku znajduje się na stanowiskach ogniowych i bierze udział w ogniowym przygotowaniu natarcia. W tych warunkach zadania dla artylerii stawia dowódca pułku.

W miarę zbliżania się do linii obrony nieprzyjaciela bataliony na wyznaczonych im rubieżach rozwijają się w kolumny kompanii, a następnie kolumny plutonów i w szyk bojowy.

Piechota atakuje przedni skraj obrony nieprzyjaciela na transporterach lub spiesza się. W warunkach kiedy pułk będzie wchodził do walki o świcie bataliony będą musiały się spieszać, ponieważ okres stabilizacji działań w ciągu nocy przeciwnik będzie się starał wykorzystać dla zorganizowania systemu ognia i wykonania części prac inżynierskich. Przejścia w zaporach inżynierskich powinny wykonać dla pułku oddziały znajdujące się w styczności z przeciwnikiem. Ich liczbę i miejsce ustala dowódca wchodzącego do walki pułku.

Jeśli część sił pułku została wcześniej wprowadzona do walki /celem wzmocnienia rejonu opanowanego przez jeden z pułków pierwszego rzutu dywizji/ lub działała jako OW, to pułk może wejść do walki w ugrupowaniu jednorzutowym. W takich warunkach dowódca powinien zachować do swojej dyspozycji odwód. Po wejściu jednak do walki i przekroczeniu ugrupowania pododdziału, który jako OW utrzymywał dotychczas opanowany rejon należy z niego odtworzyć drugi rzut.

Dowódca pułku przed rozpoczęciem ataku wysuwa się do przodu. Najczęściej potwierdza posiadane dotychczas dane o ugrupowaniu przeciwnika i kieruje wprowadzaniem do

walki batalionów pierwszego rzutu z punktu obserwacyjnego. Kiedy czołgi i piechota atakują przedni skraj obrony przeciwnika, artyleria przenosi ogień na obiekty znajdujące się w głębi ugrupowania wojsk nieprzyjaciela i prowadzi ogniowe wsparcie natarcia. Ponadto na korzyść wchodzącego do walki pułku wykonuje zadania artyleria dywizji, dywizjon raket taktycznych, a jeśli działania prowadzone są z użyciem broni jądrowej to i lotnictwo.

Atak przedniego skraju przez pułk drugiego rzutu powinien się rozpocząć równocześnie z atakiem pułku /pułków/ przechodzącego do natarcia z bezpośredniej styczności z przeciwnikiem.

Jeżeli pułk drugiego rzutu dywizji wchodzi do walki dla rozwinięcia powodzenia, to znacząco po przełamaniu przedniego skraju obrony przeciwnika, to wyznacza mu się jedną, dwie rubieże wejścia do walki, zadanie bliższe i kierunek dalszego natarcia. Środki wzmocnienia zostają mu podporządkowane z chwilą wejścia do walki. W tych warunkach pododdziały piechoty atakują przedni skraj na transporterach, a w sprzyjających warunkach nawet w kolumnach. Warunki wejścia pułku drugiego rzutu do walki zapewniają pułki nacierające dotychczas w pierwszym rzucie.

Dalsze natarcie pułku będzie prowadzone najczęściej według ogólnie przyjętych zasad.

II. ZAŁOŻENIE

DO ĆWICZENIA NA TEMAT: WEJŚCIE DO WALKI PUŁKU ZMECHANIZOWANEGO DRUGIEGO RZUTU DYWIZJI

Mapy 1:50 000 N-34-88, B D

N-34-89 - A, B, C, D

N-34-90 - A, B, C, D

N-34-100 - B, D

N-34-101 - A, B, C, D

N-34-102 - A, B, C, D

I.

1. "ZACHODNI" po opanowaniu POJEZIERZA MAZURSKIEGO i MAZOWSZA w wyniku narastania oporu i kontrataków wojsk "WSCHODNICH" ponieśli znaczne straty w ludziach i sprzęcie; zostali zmuszeni do zaniechania kontynuowania natarcia i przejścia do działań obronnych.

Lotnictwo nieprzyjaciela skupia główny wysiłek na odzyskaniu panowania w powietrzu, izolowaniu obszaru działań bojowych i wspieraniu kontrataków.

1 KA /WB/ z trudem powstrzymuje natarcie związków taktycznych 3 A, szczególnie na kierunku: CIECHANÓW, LIDZBARK /0421/. Na lewym skrzydle korpusu 1 D wykorzystując dogodny do obrony teren POJEZIERZA MAZURSKIEGO doprowadziła do stabilizacji działań na odcinku: WIELBARK, NIDZICA. Część sił tej dywizji została okrążona w rejonie HORZELE.

2 D /WB/ po nieudanym kontrataku 4 BPanc na kierunku: DZIAŁDOWO, GRUDUSK /8075/ utrzymuje rubież: NIDZICA, ZABOROWO /0857/, wsch. SARNOWO /0451/, WIELKIE GRZYBOWO /9265/, MŁAWA, KRĘPA /9148/.

Stwierdzono wyprowadzanie części sił 2 D z zarysowującego się okrążenia w rejonie MŁAWY w kierunku północno-zachodnim. W wyniku dotychczasowych walk oddziały dywizji poniosły około 40% strat.

2. "WSCHODNI" po załamaniu natarcia przeciwnika od 9 maja rozwijają operację zaczepną, której celem jest okrążenie i zniszczenie głównych sił Północnej Grupy Armii na obszarze POJEZIERZA MAZURSKIEGO, a następnie przeniesienie działań za rz. WISŁĘ.

12 DZ od świtu 10.5 z powodzeniem rozwijała natarcie na kierunku: pld. CHORZELE, ptn. DZIAŁDOWO; zniszczyła główne siły 1 bpz "KINGS REG" i część 1 pcz 12 BZ oraz rozbiła wspólnie z 11 DZ 1 i 2 bpz 7 BPanc.

O godz. 18.10 10.5 położenie oddziałów dywizji jest następujące:

- 12 pcz napotkał zdecydowany opór npla w sile batalionu w rejonie NIDZICY, w wyniku czego natarcie pułku zostało załamane; na jego prawe skrzydło nieprzyjaciel wykonał kontratak siłami do dwóch kompanii czołgów;
- 36 pz częścią sił 2 bp wyszedł na zachodni brzeg rz. NIDA w rejonie ZAKRZEWKO; próba uchwycenia m. ZABOROWO /0857/ przez 1 bp nie powiodła się. 3 bp odpiera kontratak nieprzyjaciela na lewym skrzydle pułku. Dowódca 36 pz skierował swój odwód - kcz - do dyspozycji dowódcy 2 bp, w celu utrzymania przyczółka w tym rejonie;
- 37 pz osłania lewe skrzydło dywizji;
- 38 pz /ćwiczący/ po zapewnieniu wejścia do walki 12 pcz od godzin południowych wspólnie z 22 pz likwidował okrążone siły 7 BPanc w rejonie CHORZELE.

O godz. 16.00 10.5 dowódca pułku otrzymał zarządzenie bojowe, zgodnie z którym rozpoczął wyprowadzanie pododdziałów pułku z walki i ześrodkowywanie ich w rejonie: WYKNO BOROWE /0084/, pld. REMBIELIN /0192/, ptn. KRZYNOWŁOGA MAŁA /9286/.

Z meldunków dowódców pododdziałów pułku wiadomo, że:

a/ 1 bp do godz. 16.45 ześrodkował się w rejonie zach. GRABOWO-RZAŃCE /9884/ i kończy uzupełnianie zapasów materiałowych.

Straty batalionu:

- 28 zabitych, 41 porażonych;
- zniszczone: 4 transportery, 2 moźdz. 82 mm, 1 SPG-9,
2 samochody, 1 kuchnia;
- uszkodzone: 2 transportery, 1 moźdz. 120 mm, 2 samochody ciężarowe, jeden PKM-2;

b/ 2 bp ześrodkowuje się w rejonie CZAPLICE /9587/.

Straty batalionu:

- 30 zabitych, 48 porażonych;
- zniszczone: 2 transportery, 2 moźdz. 120 mm,
1 PPK, 3 samochody;
- uszkodzone: 3 transportery, 1 moźdz. 82 mm,
1 samochód.

c/ 3 bp zajmuje rejon ptn. RYCICE /9892/;

straty batalionu są w trakcie ustalania;

d/ 38 bcz głównymi siłami osiągnął nakazany rejon ześrodkowania ptn. zach. DĄBROWA /9987/; 2 kcz za 20 minut uzupełni zapasy ruchome; 1 kcz zatrzymała się w kolumnie w wyznaczonym rejonie; 3 kcz wchodzi do nakazanego rejonu; w rejon batalionu wysłano środki materiałowe w celu uzupełnienia zapasów.

Straty batalionu:

- 22 zabitych, 18 porażonych
- zniszczone: 4 czołgi, 1 samochód;
- uszkodzone: 5 czołgów i 2 ciągniki pancerne.

3. Szczegółowe położenie wojsk własnych i wiadomości o nplu o godz. 18.10 10.5 - patrz załącznik nr 2.

II.

Dowódca 38 pz został wezwany na SD 12 DZ, gdzie o 18.10 10.5 otrzymał zadanie bojowe, z którego wiadomo, że:

1. Przed frontem 12 DZ prowadzą działania obronne oddziały 2 D /WB/ w dotychczasowym ugrupowaniu. Nieprzyjaciel wykonuje kontrataki w ślad za uderzeniami lotnictwa w celu hamowania natarcia naszych wojsk i zyskania na czasie dla zorganizowania oporu na dogodnych rubieżach terenowych.

Istnieje możliwość wykonania przez npla uderzenia siłami do brygady z rejonu KOT /2776/ na prawe skrzydło dywizji.

Rozpoznanie lotnicze wykryło:

- baterię startową "HJ" na SS w rejonie ptn. PGR SŁAWKOWO /1544/ oraz kolumnę pojazdów specjalnych przesuwającą się w kierunku m. KRAMARZEWO /1243/;
- wyprowadzanie z walki pododdziałów czołgów w kierunku ptn. MŁAWA, ptd. DZIAŁDOWO;
- ześrodkowywanie pododdziałów czołgów i piechoty w sile do brygady w rejonie KOT /2776/.

2. Na prawo 22 pz uderzeniem w kierunku: SZCZEPKOWO BOROWE /0872/, PGR WYSOKIE /2863/ rozbija główne siły 15 pcz i przechodząc do obrony rejonu: ptn. wsch.

NAPIWODA, ZDREŻNO /3061/, zach. ŁYNA /2360/ nie dopuszcza do przełamania się nieprzyjaciela na kierunku: ZIMNA WODA /2573/, RACZKI.

Linia rozgraniczenia: NIDZICA, /wył/ jezioro /2658/, wył. południowy skraj jez. MAROZ /3060/.

3. 12 DZ o świcie 11.5 uderzając w kierunku: NAPIERKI /0062/, KAMIONKI /1948/, PGR PACÓŁTOWO /3443/ rozbiła 12 BZ, a następnie w wyniku zdecydowanych działań pułku czołgów w kierunku m. OSTRÓDA łączy się z siłami 1 A, zamykając pierścień okrążenia npla w południowo-zachodniej części POJEZIERZA MAZURSKIEGO; głównymi siłami nie dopuszcza do przerwania się przeciwnika w kierunku OLSZTYN, LUBAWA /3117/.

4. a/ 38 pz z 12 pa /bez 3 d/, 2 k 1/3 ABSap /bez pl/ wykorzystując dotychczasowe powodzenie 36 pz o 5.00 11.5 ma wejść do walki z rubieży: 1 km ptn. wsch. PIELGRZYMOWO /1057/, ZAKRZEWO DUŻE /0654/ i uderzeniem w kierunku: ZABOROWO, RACZKI /2055/ rozbić lewe skrzydło 12 BZ /WB/, opanowując w zadaniu bliższym rejon: zach. NIDZICA, RACZKI, ŁYSAKOWO /1454/; następnie rozwijając powodzenie w kierunku: RACZKI, OLSZTYNEK - rozbić nieprzyjaciela przed frontem natarcia pułku i organizując obronę rejonu: wzg. 170,8 /3059/, OLSZTYNEK, GAŚSIOROWO OLSZTYNECKIE nie dopuścić do przerwania się przeciwnika na kierunku: ZABIE /3565/, STĘBARK /3042/.

Drogi marszu:

- nr 1 - BYSTRE KURZYNY /9684/, BRZOSZOWOŁĘG /9576/, GRZĘBSK /9972/, ZAŁĘŻE /9967/, NAPIERKI /0061/, SZYMANY /0859/;

- nr 2 - KRZYNOWŁOGA MAŁA, DZIERZGOWO /9277/,
DŁUGOKĄTY WIELKIE /9570/, WIECZFNIA
KOŚCIELNA /9665/, BIAŁUTY /9859/, WOLA
/0156/.

SD - ptn. BARTKI /0559/.

b/ 36 pz uderzeniem w kierunku: WOLA /0156/, ptn.
WIERZBOWO /1448/ rozbija 1 bpz "ROYAL ANGLIAN
REG" i opanowując rejon SŁAWKA MAŁA /1353/,
ROGOŹ /1550/, WIERZBOWO zabezpiecza wejście do
walki 12 pcz.

SD - las ptn. zach. KROKOWO /0257/.

c/ 12 pcz wchodzi do walki z rubieży: wzg. 209,5 /1653/,
SŁAWKA WLK /1250/ i rozwijając natarcie w kierun-
ku: SŁAWKA MAŁA /1353/, LIPOWA GÓRA /3144/
wspólnie z 36 pz rozbija odwód 2 D /WB/, a po za-
bezpieczeniu wejścia do walki 37 pz rozwija natarcie
na OSTRÓDĘ;

d/ 37 pz wchodzi do walki z rubieży: DĘBOWA GÓRA
/3349/, wzg. 186,8 /3344/ i rozbijając pododdziały nie-
przyjaciela na kierunkach: MIELNO, OSTROWIN /4740/
i MIELNO, ELGNÓWKO /4448/ organizuje obronę rejonu:
PGR WILKOWE /4151/, OSTROWIN, zach. RYCH-
NOWSKA WOLA /4242/.

e/ 12 drt jest w gotowości do niszczenia środków napa-
du jądrowego npla i obezwładnienia jego zgrupowań
w pasie natarcia dywizji.

f/ DGA-12 obezwładnia artylerię, SD i stacje radioloka-
cyjne npla, zwalcza podchodzące odwody oraz wzbrania
wykonywania kontrataków.

g/ 12 paplot ostania 12 drt.

h/ 14 płmsz od godz. 4.45 11.5 jest w gotowości do wykonania 1 e/l na korzyść 38 pz.

5. SD - ptn. NOWA WIEŚ /0170/. Oś przesunięcia: SŁAWKA MAŁA, TUROWKO /2549/, DRWĘCK /3646/.

6. Zastępcy:

- dowódca 36 pz,
- dowódca 38 pz.

III.

Wiadomości dodatkowe

1. Wykryto:

- pracę radiostacji średniej mocy w rejonach: m. MARCINKOWO /3135/, SIEMIENOWO /2049/ i SŁAWKA MAŁA;
- magazyn amunicji - ptd. GIETLEWO /3232/;
- kolumnę samochodów osobowych i środki łączności w m. GRZYBINY /1737/.

2. 38 pz może zacząć przesuwanie wojsk po drodze nr 1 dopiero od godz. 21.00 10.5.

3. W celu przeprowadzenia rekonesansu dowódca 38 pz może wykorzystywać śmigłowiec Mi-4 od godz. 18.45 do zmierzchu; dowódca 36 pz otrzymał zadanie wystania 2 samochodów Gaz-69 i ptp w rejon ustalony przez dowódcę 38 pz.

4. O godz. 23.00 10.5 na SD 38 pz przybędzie dowódca 12 DZ celem wysłuchania decyzji dowódcy pułku.

IV.

Praca do wykonania:

1. Przeprowadzić analizę zadania, ocenę położenia i wypracować decyzję.
2. Opracować mapę decyzji i plan rekonesansu 28 pz.

Załączniki do założenia:

Nr 1 - Arkusz identyfikacji wojsk nieprzyjaciela.

Nr 2 - Położenie wojsk własnych i wiadomości o nplu o
18.12 10.5.

ARKUSZ IDENTYFIKACJI WOJSK NIEPRZYJACIELA

Korpus	Dywizje	Brygady	Pododdziały brygadowe	Artyleria	U w a g i:
	2 D/WB/	12 BZ	1 bpz "QUEENS OWN HIGHLAND" ? bpz 1 bpz "KINGS REG" ? pcz 40 pah 105 mm 23 pinz ? kr 659 EISL, 33 ktransp. 12 12 park uzbr.	Korpus Dywizja 50 pam 1 pah 155 mm	12 BZ - straty ok. 40% 1 bpz "KINGS REG" - 60% strat
1 KA /WB/		?	3 bpz "LIGHT INFANTRY" 2 bpz ? pcz "ROYAL HUSSARS" ? pcz 19 pah 105 mm		40% strat
	1 D/WB/	7 BPanc	1 i 2 bpz, 3 i 15 pcz, 4 pah 105 mm	39 pam 45 pah 155 mm	
	4 D/WB/	11 BPanc		
	5 pspanc	6 BPanc		
	17 pspanc	20 BPanc		

Uwaga: Identyfikator sporządzono w oparciu o Biuletyn Wywiadowczy Szt.Gen. nr 614/72.

III. DANE UZUPEŁNIAJĄCE DOTYCZĄCE SYTUACJI WOJSK RAKIETOWYCH I ARTYLERII DYWIZJI

I.

1. 12 DZ będąca w natarciu ma następujące wzmocnienie artyleryjskie: 3 ABAA /bez 3 i 4/3 ABAA/ oraz 1/3 apah.
 - a/ Podział artylerii:
 - PGA-12 - 12 pa /bez 2 i 3/12 pa/, 12 dar;
 - PGA-16 - 2/12 pa, 1/3 pah;
 - 37 pz - 3/12 pa;
 - DGA - 3 ABAA /bez 3 i 4/3 ABAA/;
 - OP panc dywizji - 12 dappanc.
 - b/ Rejon stanowisk ogniowych - patrz załącznik nr 2 - położenie wojsk własnych i wiadomości o nplu o 18.12 10.5.
 - c/ Dopuszczalne zużycie amunicji do końca dnia:
 - dla artylerii do ognia pośredniego - 0,3 jo;
 - dla artylerii ppanc - 0,5 jo.
2. 38 bateria haubic i 38 bateria artylerii ppanc ześrodkowują się w rejonach wyznaczonych dla 38 pz. W dotychczasowych walkach została uszkodzona 1 haubica 122 mm oraz zniszczona jedna wyrzutnia PPK. Pododdziały artylerii nie mają zapasów amunicji.

II.

Szef artylerii 38 pz o godz. 18.00 10.5 otrzymał zarządzenie bojowe następującej treści:

1. Artyleria pułku: od świtu 11.5 być w gotowości do wykonania 12 minutowej nawaty ogniowej na siły żywe i środ-

ki ogniowe batalionu piechoty zmechanizowanej /WB/; zniszczyć ogniem na wprost ważniejsze pojedyncze cele npla; w toku natarcia być w gotowości do zabezpieczenia wejścia do walki 12 pcz siłami jednego dywizjonu, wydzielając na wykonanie tego zadania 0,3 jo amunicji.

2. 38 pz zostanie wzmocniony 12 pa /bez 3/12 pa/. Podporządkowanie pułku artylerii nastąpi o 23,00 10.5.
3. 12 drt - jest w gotowości do zwalczania środków napa-
du jądrowego i niszczenia zgrupowań wojsk npla w pa-
sie natarcia dywizji.
4. DGA-12 - obezwładnia w pasie natarcia dywizji baterie
artylerii npla.

Szef artylerii 38 pz zaplanuje użycie 1/3 ABAA i
12 dar w NO, przewidując następujące zużycie amunicji:

- dla 1/3 ABAA - 0,4 jo;
- dla 12 dar - 2 salwy.

W toku natarcia DGA-12 ma być w gotowości do zwal-
czania siłami dwóch dywizjonów podchodzących z głąbi
odwodów npla.

5. OPpanc dywizji - 12 dappanc - w toku natarcia przesu-
wa się za 38 pz i jest w gotowości do odpierania ataku
czołgów npla z kierunków:
 - ŁYNA /2360/, DOBRZYN /2259/, z rubieży wsch. RACZ-
KI /2055/;
 - BOLEJNY /2861/, WITRAMOWO /2856/ i WAPLEWO,
WITRANOWO, z rubieży PGR JADAMOWO /2853/,
wzg. 195,6 /2756/;
 - SZCZECINEK, DRWĘCK /3645/, z rubieży ptn. wsch.
LICHTAJNY;

6. Gotowość ogniowa artylerii - 4.00 11.5.
7. Rejon zastrzeżony dla DGA-12: SŁAWKA MAŁA /1353/, KOZŁOWO, PGR SAŁOP /1154/.
8. Komunikaty meteorologiczne nadawane będą przez radiostację nr na częstotliwości w godzinach parzystych, począwszy od 2.00 11.5.
9. Zużycie amunicji na dzień 11.5:
 - moździerze - 1,0 jo;
 - 122 mm H - 1,5 jo;
 - 85 mm i SPG - 0,8 jo;
 - PPK - 1,0 jo.
10. Meldunki przedstawiać

III.

Praca do wykonania:

Przygotować meldunek szefa artylerii 38 pz dla dowódcy pułku, podając w nim propozycje wykorzystania artylerii w zabezpieczeniu natarcia pułku w dniu 11.5.

IV. SYTUACJA INŻYNIERYJNA 38 pz

1. O godzinie 18.10 10.5 położenie pododdziałów wojsk inżynieryjnych 38 pz jest następujące:
 - 38 kśap /bez plid i dr przewozu trałów i urządzeń spycharkowych/ - ześrodkowana w rejonie BYSTRE-CHRZANY /9784/.

Straty: dwóch zabitych, jeden lekko ranny; jeden transporter uszkodzony /wymaga naprawy bieżącej/;

- plid /OZR pułku/ - ześrodkowany w rejonie KAWIECZY-NO /9582/.

Straty: jeden zabity, jeden ciężko ranny; jeden samochód uszkodzony;

- dr przewozu trałów i urządzeń spycharkowych - przydzielona bcz; znajduje się w rejonie rozmieszczenia batalionu.

Straty drużyny: 1 trał KMT-5 rozbity.

2. Stan środków inżynierskich znajdujących się w pododdziałach 38 pz.

Lp.	Środki	Jm	38 pz			Razem	Uwagi
			ksap	pododdz. pz	skład pz		
1.	Miny ppano TM-53	szt.	40	100	400	540	
2.	Miny pplech PMD-6	szt.	-	-	300	300	
3.	Miny kumulacyjne UMK	szt.	-	-	75	75	
4.	Miny sygnalizacyjne	szt.	-	-	50	50	
5.	Miny oświetleniowe	szt.	-	-	50	50	
6.	DŁW z wyrzutniami	szt.	2	6 1/2	-	-	
7.	Zestawy do okopywania pojazd.mechanicznych	szt.	-	25	-	25	
8.	Ładunki wydłuż.UZ-2	kpl. ^{2/}	100	-	50	150	
9.	Materiał wybuchowy	kg	50	-	300	350	

1/ W każdej kompanii czołgów jeden czołg ma zmontowane dwa ładunki wydłużone przechowywane w pojemnikach metalowych.

2/ W skład kompletu UZ-2 wchodzi 4 ładunki, każdy dłu - gości 2 m.

3. Z zarządzenia zabezpieczenia inżynierskiego 12 DZ szefowi saperów 38 pz wiadomo, że:

a/ W toku działań główny wysiłek zabezpieczenia inżynierskiego skupić na:

- zapewnieniu szybkiego pokonania rz. NIDA;
- zabezpieczeniu dróg manewru pułku podczas wykonywania zadania bliższego;
- rozbudowie fortyfikacyjnej i osłonie zaporami minowymi rejonów obrony i punktów oporu, szczególnie na kierunku OLSZTYN - MIELNO /3247/.

b/ Na korzyść pułku będzie działać OZR nr 1 dywizji, utrzymując drogę DZIERZGOWO /9277/, BIAKUTY /9859/, KADYKI /0254/. Ponadto przewiduje się użycie około ksap do minowania i niszczeń podczas organizowania obrony przez pułk. Miejsce ustawienia zapór inżynierskich ustali szef saperów 38 pz.

c/ Na okres działań pułkowi podporządkowuje się 2 k /bez pksap/ 1/3 ABSap, która do godziny 19.00 ześrodkuje się w rej. TUROWO WIELKIE. Kompania posiada: 400 min ppanc, 250 kg MW, 3 wyrzutnie ŁWD oraz 6 pochylni do minowania z pojazdów mechanicznych.

d/ Dla zabezpieczenia działań pułkowi przydziela się:

- 3500 min ppanc;
- 750 min ppiech /w tym 1/3 o działaniu naciągowym/;
- 150 min sygnalizacyjnych;
- 500 kg MW;
- 50 kpl. zestawów ładunków/ wz. 64;
- 80 pakietów ZMW.

Wymienione środki zostaną dostarczone pułkowi transportem dywizyjnym w rejon wskazany przez szefa saperów pułku po wykonaniu przez pułk zadania bliższego.

4. Dodatkowo szefowi saperów wiadomo, że:

- w dotychczasowych walkach nieprzyjaciel stosował miny ppanc Mk-7 oraz miny Mk-5, głównie do minowania dróg i obiektów drogowych;
- elementy ugrupowania wojsk inżynieryjnych 12 DZ o godz. 18.10 rozmieszczone zostały następująco: OZap /plmin/ ześrodkowany w lesie 1 km wsch. NAPIERKI, OZR nr 1 /kid 12 bsap/ wzmacnia most w rejonie KULANY /9764/; OZR nr 2 /kid 1/3 ABSap/ ześrodkowana w rejonie NAPIERKI. Odwód sił inżynieryjnych /12 bsap bez ksap i kid oraz 1/3 ABSap bez 1 ksap i kid/ w marszu, czołem dochodzi do m. TUROWO WIELKIE;
- po wiosennych roztopach stan wód w rzece NIDA utrzymuje się w górnej strefie stanów średnich. Dolina rzeki dostępna do przekroczenia dla sprzętu ciężkiego tylko po istniejących drogach.

x

x

x

Na podstawie założenia ogólnego i sytuacji inżynieryjnej - należy opracować meldunek zabezpieczenia inżynieryjnego składany dowódcy pułku oraz plan zabezpieczenia inżynieryjnego działań 38 pz.

V. SYTUACJA TYŁOWA 38 pz

I.

1. Pododdziały tyłowe batalionów rozmieszczone są w ugrupowaniu bojowym batalionów. Rozmieszczenie pododdziałów tyłowych pułku o godz. 18.10 10.5 przedstawiono w załączniku nr 2 do założeń.
2. Stan zapasów materiałowych w pułku:
 - w 1 bp - 100% zapasów ruchomych wszystkich środków materiałowych;
 - w 2 bp - 50% zapasów ruchomych amunicji, 70% zapasów ruchomych mps, 2,5 rdz żywności oraz 75% materiałów eksploatacyjno-technicznych;
 - w 3 bp - 40% zapasów ruchomych amunicji, 70% zapasów ruchomych mps, 80% zapasów ruchomych żywności oraz 70% materiałów eksploatacyjno-technicznych;
 - w bcz - 50% zapasów ruchomych amunicji, 60% zapasów ruchomych mps, 80% zapasów ruchomych żywności;
 - w pozostałych pododdziałach znajduje się średnio 70% zapasów ruchomych wszystkich środków materiałowych;
 - w kzaop znajduje się:
 - 3,6 ton amunicji strzeleckiej,
 - 2,8 ton amunicji strzel. pokładowej,
 - 8,1 ton amunicji art. i moźdz.,
 - 1,2 ton amunicji do PPK,
 - 35,6 ton amunicji czołgowej,
 - 9,4 ton amunicji plot,
 - 7,5 ton benzyny samochodowej,
 - 32,1 ton oleju napędowego,
 - 4,7 ton żywności,
 - 8,0 ton mat. eksplo-technicznych.

3. Stan techniczny sprzętu:

- w 1 bp - 2 transportery i 1 samochód wymagają remontu bieżącego;
- w 2 bp - 3 transportery i 2 samochody wymagają remontu bieżącego, a 1 samochód remontu średniego;
- z 3 bp - brak danych odnośnie stanu technicznego pojazdów mechanicznych;
- w 38 bcz - 3 czołgi i 2 ciągniki panc wymagają remontu bieżącego, a 1 czołg remontu średniego;
- w pozostałych pododdziałach pułku 5 samochodów wymaga remontu bieżącego, a 3 samochody remontu średniego;
- zapas kilometrów wozów bojowych przedstawia tabela nr 1.

4. Liczba ludzi porażonych:

- w 1 bp - 41,
- w 2 bp - 48,
- w 3 bp - stan porażonych nieznanym,
- w 38 bcz - 18,
- w pozostałych pododdziałach - 25,
- w PPM - 12.

II.

Z zarządzenia tyłowego 12 DZ zastępcy dowódcy pułku ds. techniki i zaopatrzenia wiadomo, że:

1. Batalion zaopatrzenia 12 DZ wykonujący obecnie marsz, do 20.00 10.5 zostanie rozwinięty w rejonie lasu /9878/; 12 batalion medyczny jest rozwinięty w rejonie SZEMPLIN /0476/. 12 batalion remontowy /część/ rozwinięty w rejonie SZCZEPKOWO BOROWE /0872/.

2. Dywizyjna droga dowozu i ewakuacji:

- nr 1 - BRZozowo MAŁE /0076/, ZABOROWO /0372/,
JANOWIEC /0768/, NIDZICA /1460/;
- nr 2 - BRZozowo NOWE /9776/, GRZĘBSK /9972/,
NAPIERKI /0061/, KROKOWO /0257/;
- rokada - SMOLANY /1072/, JANOWIEC /0768/, NAPIER-
KI /0061/.

3. Do godz. 23.00 10.5 należy mieć pełne zapasy ruchome wszystkich środków materiałowych. Brakujące ilości środków materiałowych pobrać własnym transportem z batalionu zaopatrzenia, począwszy od 20.00 10.5.

W dniu 11.5 około godz. 13.00 dywizja dowiezie amunicję w rejon wskazany przez pułk w wielkości zapasów ruchomych kompanii zaopatrzenia pułku.

Kolejny transport amunicji dywizja dowiezie około godz. 22.00 zgodnie z zapotrzebowaniem pułku.

4. Limit zużycia środków materiałowych na dzień 11.5:

a/ amunicji:

- strzeleckiej - 0,6 jo,
- strzeleckiej pokładowej - 0,8 jo,
- artyleryjskiej i moździerzowej - 0,8 jo,
- PPK - 1,5 jo,
- czołgowej - 0,6 jo,
- plot - 1,0 jo;

b/ mps: wg potrzeb;

c/ żywności: 2/3 rdz "W" i 1/3 rdz "S".

5. W okresie organizacji działań należy porażonych ewakuować własnym transportem do 21 mbw rozmieszczonego w rejonie 12 bzaop. W czasie natarcia ewakuację medyczną z pułku organizuje dywizja.

6. Do 3.00 11.5 dokonać remontu bieżącego wozów bojowych i samochodów wykorzystując przydzieloną GRE, która przybędzie w rejon rozmieszczenia kzaop pułku do godz.19.30. GRE można wykorzystać dla potrzeb pułku również w czasie natarcia.

III.

Dane dodatkowe:

1. Zastępca dowódcy ds. techniki i zaopatrzenia znajduje się na SD pułku.
2. Ukompletowanie pododdziałów tyłowych pułku: 95% stanu etatowego ludzi i 90% sprzętu.
3. Urzutowanie zapasów ruchomych oraz ciężar 1 jk środków materiałowych ilustruje tabela nr 2.
4. Z 1 bp 30 ciężko porażonych ewakuowano do 21 mbw transportem ogólnego przeznaczenia, po dowozie zaopatrzenia.

Praça do wykonania

1. W roli zastępcy dowódcy pułku ds. techniki i zaopatrzenia dokonać analizy zadania dla potrzeb tyłów, ocenić sytuację tyłową oraz opracować koncepcję zabezpieczenia tyłowego pułku w natarciu.
2. Na mapę wrysować organizację tyłów w natarciu.

Zapasy kilometrów wozów bojowych 38 pz
o godz. 18.10 dnia 10.5

Związek taktyczny, oddział, pododdz.	Marka pojazdów	Liczba pojazdów o zapasie km od - do						Średni przebieg na pojazd za dzień walki	Lp z k m			
		0 - 500 siln. gąs.	500-1000 siln. gąs.	1000-2000 siln. gąs.	powyżej 2000 siln. gąs.	0 siln. gąs.	10 siln. gąs.					
1	2	2	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1 bp	SKOT		3			5		26		34		
2 bp	SKOT			1		6		29		36		
3 bp	SKOT			2		4		32		38		
38 bcz	T-54A	1	1	4	4	3	31	28		36		
pozost. pododdz.	SKOT PT-76			2		2	3	14		18		
							3	3		3		

W Y K A Z

urzutowania zapasów ruchomych oraz ciężar 1 jk

	Urzutowanie				Ciężar 1 jk				
	w bp	w bcz	w pozost. pododdz.	w tyłach pułku	Razem w pz	w bp	w bcz	w pozost. pododdz.	Razem w pz
Wyszczególnienie									
I. Amunicja									
1. strzelecka	0,5	0,5	0,5	0,3	0,8	6,5	0,2	5,0	24,7
2. strzelecka pokładowa	1,0	1,0	1,0	0,3	1,3	3,5	5,3	2,3	18,1
3. artyleryjska i do moździerzy	0,5	-	0,5	0,3	0,8	9,3	-	21,8	49,7
4. PPK	1,5	-	1,5	0,5	2,0	0,4	-	1,3	2,5
5. czołgowa	-	1,0	1,0	0,5	1,5	-	65,1	6,1	71,2
6. plot	1,0	1,0	1,0	0,5	1,5	5,9	1,3	5,9	24,9
II. MPS									
7. benzyna samochodowa	1,0	1,0	1,0	0,25	1,25	2,6	1,1	23,4	32,3
8. olej napędowy	1,0	1,0	1,0	0,25/0,5	1,25/1,5	10,9	29,9	12,2	74,8
III. Żywność									
9. "W"	2,5	2,5	2,5	1,0	3,5	0,8	0,5	1,4	4,3
10. "S"	1,0	1,0	1,0	0,5	1,5	0,5	0,3	0,8	2,6

Materiały do części drugiej niniejszego Zeszytu opracowali: ppłk dypl. dr Zapata, płk dypl. J. Gruszecki, ppłk dypl. M. Grodzki, mjr dypl. Cz. Laszczkowski, kpt. dypl. B. Saganowski.

Załączniki do części drugiej:

1. Tabela nr 1 - Arkusz identyfikacji wojsk npla.
2. Schem. nr 1 - Położenie wojsk własnych i wiadomości o nplu o 18.10 10.5.

Wydrukowano w 500 egz.

Egz.nr 1-500 Bibl. Tajna
Wyk.: Zespół oficerów ASG
Druk: PK, dn. 30.10.72 r.
Nr ks. 01341/02876/WW.
Kor. H.S.

14 (złącznik)

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Historii i Spraw
Szpiegowskich
Nr ewid. 139830

TAJNE

Eqz.
Nr Ks. 02871/ww

PODZIAŁ SIŁ I ŚRODKÓW

Oddziały, elementy ugrup. bojowego	Wojska rakietowe i artyleria	Wojska inżynieryjne	Wojska OPL
13pz	2/1 ABAA, 1/5 pa ¹⁾		
14pz	2/5 pa, 5 dar ²⁾		
DGA-5	5 pa, (bez 1 i 2 d) ¹⁾		
OP panc nr 1	1 ap panc		
OP panc nr 2	5 dappanc		
OZap nr 1		ksap 5 bsap	
OZap nr 2		1 k min b min 1 ABSap	
OZR nr 1		kid 5 bsap (bez 3 pl)	
OZR nr 2		3 pl kid 5 bsap	
Grupy minersko-zaporaowe „A, B, C”		3 k min b min 1 ABSap	
w dyspozycji	5 drt	2 k min b min 1 ABSap 5 bsap (bez ksap) i kid 2 km inż.	5 paplot

- Po wykonaniu zadania przekazuje środki wzmocnienia 15pz
- Po wykonaniu zadania przekazuje środki wzmocnienia 5pcz

Główne sity 1A
rano 21.8

Główne sity 3DPanc

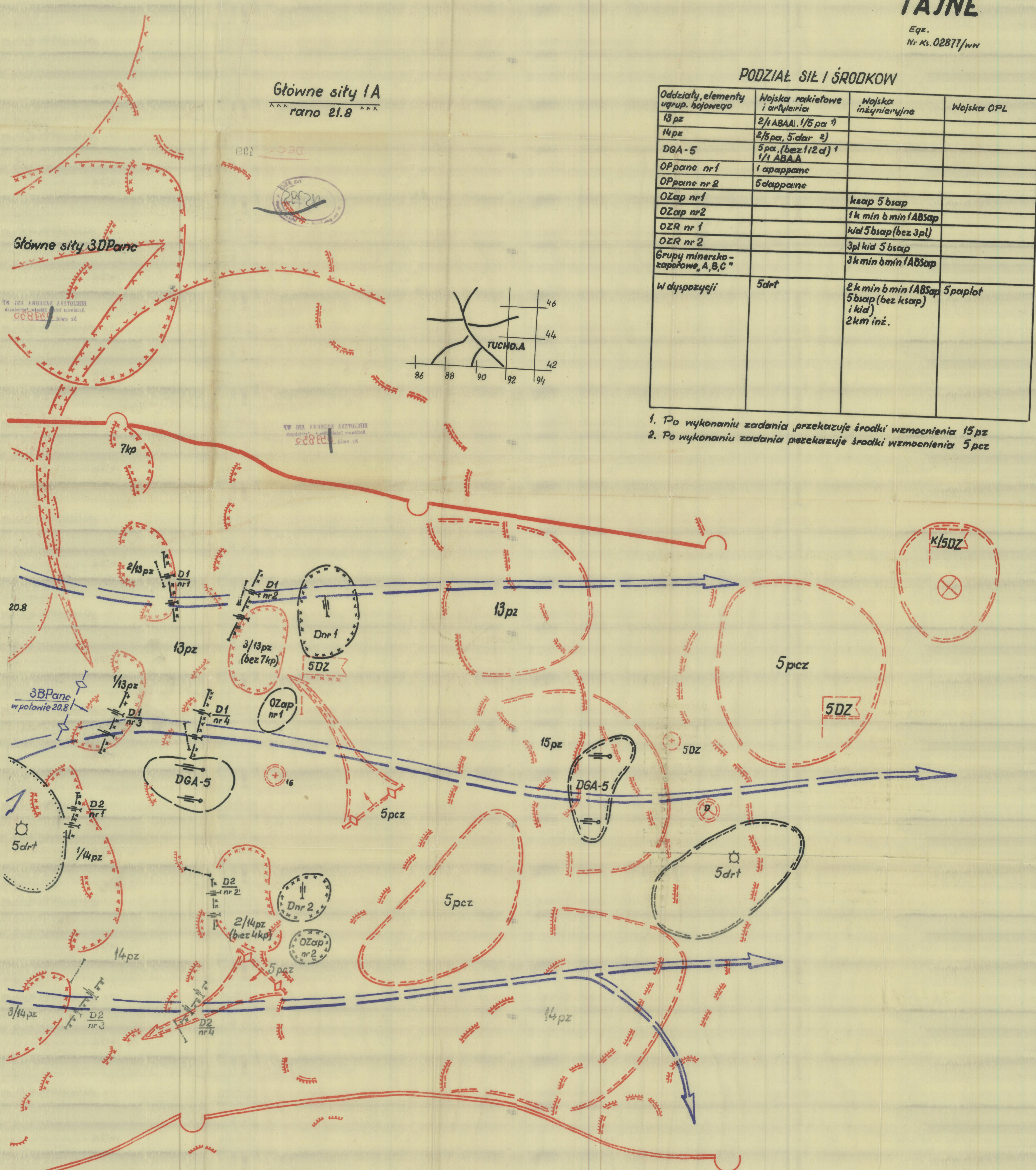
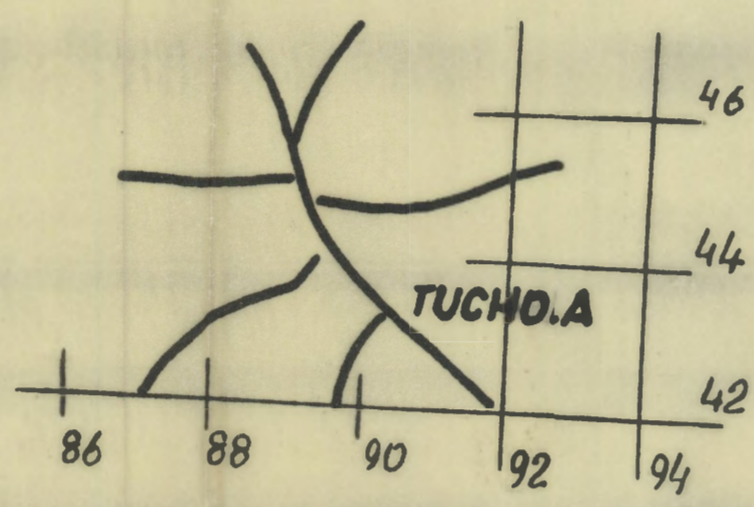

TABELA DZIAŁANIA OZap nr 1 1 nr 2 5 DZ

Rejon ześrodkowa- nia	Kierunek minow.	Rubież minow.	Sygnały		Odl. z rej. ześrodk. do rub. minow.	Czas dojazdu	Czas minowania	Czas powrotu	Gotowość do ponownego dział.	Uwagi
			Minowanie	Zmiana rej.						
OZap nr 1										
Las 2 km płd. WILCZE JARY /1452/	ALPY	Nr 1	<u>ALPY-1</u> 111		18	45	25	45	180'	
		Nr 2	<u>ALPY-2</u> 212		15	37	25	37	140'	
	KARPATY	Nr 1	<u>KARPATY-1</u> 313		10	25	25	25	130'	
		Nr 2	<u>KARPATY-2</u> 414		10	25	25	25	130'	
		Nr 3	<u>KARPATY-3</u> 515		2	5	25	5	90'	
TONINEK /1876/	BIE- SZCZADY	Nr 1	<u>BIE- SZCZADY-1</u> 616	<u>WICHER</u> 444	10	25	25	25	130'	+ 70' przemarsz do rej. ześr. nr 2
		Nr 2	<u>BIE- SZCZADY-2</u> 717		7	17	25	17	120'	
	GORCE	Nr 1	<u>GORCE-1</u> 818		15	37	25	37	140'	
		Nr 2	<u>GORCE-2</u> 919		10	25	25	25	130'	
OZap nr 2										
PGR WILGO- ROSZCZ	ANDY	Nr 1	<u>ANDY-1</u> 121		18	45	25	45	180'	
		Nr 2	<u>ANDY-2</u> 222		14	35	25	35	160'	
		Nr 3	<u>ANDY-3</u> 323		6	5	25	15	115'	
	TATRY	Nr 1	<u>TATRY-1</u> 424		18	45	25	45	180'	
		Nr 2	<u>TATRY-2</u> 525		20	50	25	50	190'	
		Nr 3	<u>TATRY-3</u> 626	<u>BURZA</u> 555	4	10	25	10	100'	
Las 2 km płn. SAMOSIECZ- NO /0480/	PIENINY	Nr 1	<u>PIENINY-1</u> 727		21	53	25	53	190'	+ 80' przemarsz do rej. ześr. nr 2
		Nr 2	<u>PIENINY-2</u> 828		9	22	25	22	130'	
	URAL	Nr 1	<u>URAL-1</u> 929		17	42	25	42	170'	
		Nr 2	<u>URAL-2</u> 999		9	12	25	22	130'	

TABELA PRZYGOTOWANIA NISZCZŃ

Nr węzła	Nazwa obiektu	Miejsce	Zużycie środków min-sap.	M - kg min - sapo -	Wykonawca	Sygnal do niszczenia	
1-A	Węzeł drogowy	POTULICE	200 MW, 20 min		Grupa "A"	BUK	112
2-A	Węzeł drogowy	ZAKRZEWO	200 MW, 20 min		"-	KŁON	122
3-A	Skrzyżowanie dróg	lar pñ. OSOWO	100 MW, 5 min		"-	JESION	123
4-A	Most	CZYŻKOWO	50 MW, 5 min		"-	OLCHA	124
5-A	Węzeł drogowy	LUTCWO	150 MW, 15 min		"-	SOSNA	125
6-A	Skrzyżowanie dróg	PIASECZNO	100 MW, 5 min		"-	WIERZBA	126
7-A	Węzeł drogowy	SĘPOLNO KRAJENSKIE	250 MW, 20 min		"-	ERZOZA	127
8-A	Skrzyżowanie dróg	ŚWIDWIE	100 MW, 5 min		"-	GRUSZA	128
9-A	Skrzyżowanie dróg	OBODOWO	100 MW, 5 min		"-	ŚWIERK	129
10-A	Węzeł drogowy	MAKOWAR SKO	150 MW, 15 min		"-	JABLON	131
11-A	Skrzyżowanie dróg	pñ. jez. STOCZEK	100 MW, 5 min		"-	CTS	132
1-B	Wiadukt/skrzyżowanie dróg/	KUJANIEC	100 MW, 5 min		Grupa "B"	ZATOR	133
2-B	Węzeł drogowy	SYPNIEWO	200 MW, 20 min		"-	WODA	134
3-B	Węzeł drogowy	RUNOWO KRAJENSKIE	200 MW, 10 min		"-	LÓD	135
4-B	Wiadukt	WIĘCBORK	100 MW, 5 min		"-	BAGNO	136
5-B	Skrzyżowanie dróg	WIĘCBORK	100 MW, 5 min		"-	GLINA	137
6-B	Węzeł drogowy	JASTRZĘBIEC	150 MW, 20 min		"-	RZĘKA	138
7-B	Skrzyżowanie dróg	KAMIONKA	100 MW, 5 min		"-	PIASEK	139
8-B	Skrzyżowanie dróg	pñ. LUCIM	100 MW, 10 min		"-	BRZEG	141
9-B	Wiadukt, most, skrzyżowanie dróg	BUSZKOWO	200 MW, 10 min		"-	WĄWÓZ	142
10-B	Węzeł drogowy /trzy mosty/	STARY DWÓR	150 MW, 10 min		"-	DOLINA	143
1-C	Odcinek drogi	JEZIORKI	150 MW, 10 min		Grupa "C"	KARP	144
2-C	Węzeł drogowy	ŚMIŁOWO	150 MW, 10 min		"-	JESIOTR	145
3-C	Węzeł drogowy	GŁADOWNO	200 MW, 20 min		"-	SZCZUPAK	146
4-C	Skrzyżowanie dróg	ROBORKA WLKP	100 MW, 5 min		"-	DELFIN	147
5-C	Most, węzeł drogowy	WYRZYSK	200 MW, 20 min		"-	OKOŃ	148
6-C	Skrzyżowanie dróg, most	RUDA	150 MW, 5 min		"-	LIN	149
7-C	Węzeł drogowy	SADKI	200 MW, 20 min		"-	DORSZ	151
8-C	Skrzyżowanie dróg	NAKŁO	150 MW, 5 min		"-	SANDACZ	152
9-C	Skrzyżowanie dróg	NAKŁO	150 MW, 5 min		"-	FLĄDRA	153
10-C	Węzeł drogowy	ŚLESIN	200 MW, 50 min		"-	PSTRĄG	154
11-C	Skrzyżowanie dróg	ZIELONCZYN	100 MW, 50 min		"-	SUM	155
1-0	Węzeł drogowy	PODRÓŻNA	200 MW, 20 min		2k bmin 1 ABSap	SŁOWIK	156
2-0	Węzeł drogowy	WYSOKA	200 MW, 20 min		"-	KUKULKA	157
3-0	Skrzyżowanie dróg	KIJASZKOWO	100 MW, 50 min		"-	WRONA	158
4-0	Skrzyżowanie dróg	WIKTORÓWKO	100 MW, 50 min		"-	SZCZYGIEL	159
5-0	Węzeł drogowy	ŁOBZENICA	250 MW, 20 min		"-	GIL	161
6-0	Skrzyżowanie dróg	KUSCIERZYN	100 MW, 50 min		"-	CZAJKA	162
7-0	Skrzyżowanie dróg	CHLEBNO	100 MW, 50 min		"-	KOLIBER	163
8-0	Skrzyżowanie dróg, most	DŹWIERSZNO	150 MW, 50 min		"-	KRUK	164
9-0	Skrzyżowanie dróg	DEBIONEK	100 MW, 50 min		"-	BOCIAN	165
10-0	Wiadukt	WITOSŁAW	100 MW, 50 min		"-	PELIKAN	166
11-0	Most	DEBOWO	100 MW, 50 min		"-	MARA BUT	167
12-0	Węzeł drogowy, most	MROCZA	200 MW, 50 min		"-	STRUŚ	168
13-0	Skrzyżowanie dróg, most	wsch. DĄBROWICE	150 MW, 50 min		"-	WILGA	169
14-0	Most	BYSZEWO	100 MW, 50 min		"-	GAWRON	171
15-0	Węzeł drogowy	WOJNOWO	200 MW, 50 min		"-	WROBEL	172
16-0	Skrzyżowanie dróg	DĄBRÓWKA NOWA	150 MW, 50 min		"-	KOS	173
17-0	Skrzyżowanie dróg	TRYSZCZYN	100 MW, 50 min		"-	SKOWRONEK	174

1-6/13 Obiekty przygotowywane i niszczone siłami 13 pz

1-5/14 Obiekty przygotowywane i niszczone siłami 14 pz

ZESTAWIENIE MOŻLIWOŚCI WYKONANIA PRAC FORTYFIKACYJNYCH
MASZYNAMI DO PRAC ZIEMNYCH

Miejsce wykonywania prac	Siły i środki	Ilość i rodzaj wykonywanych prac	Termin wykonania prac	Basem wykonanych prac na kolejnych rubieżach	Uwagi
Trzecia pozycja I rubieży opóźn.	plut. pługów: - 3 szt. PLT-60	3 x 1,5 km x 4 godz. = 18 km	4.00 do 8.00 20.08	18 km transzei i rowów łączących oraz 16 okopów	Każdy pułk ma możliwość wykonania 60 okopów przy pomocy Z-64 w ciągu 3-4 godz. oraz wykonać przy pomocy lemięszy doczepnych: - w pz - 6 okopów na godzinę; - w poz - 10 okopów na godzinę.
	pl. spycharek: - 4 szt. D-157	4x1 wykop. x 4 godz. = 16 okopw	4.00 do 8.00 20.08		
II rubież opóźniania	pl. koparek: - 1 szt. BMT; - 1 szt. K-251.	2 x 0,5 km x 13 godz. = 13 km 4x0,5 wyk. x 13 godz. = 26 wykopów	3.00 - 20.00 20.08 /w tym 4 godz. na odpoczynek i przegląd sprzętu/	26 km transzei i 38 okopów	
	pl. pługów: - 3 szt. PLT-60 pl. spycharek: - 4 szt. D-157	3x1,5 km x 3 godz. = 13,5 km 4x1 wykop. x 3 godz. = 12 wykoów	12.00 - 15.00 20.08		
Rubież ostatecznego operu	pl. koparek: - 2 szt. BMT; - 4 szt. K-251.	2x 0,5 km x 10 godz. = 10 km 4x 0,5 wykop. x 10 godz. = 20 wkop.	5.00 - 22.00 21.08 /w tym 6 godz. na przegląd, manewr i odpoczynek obsług./	73 km transzei i rowów łączących oraz 76 okopów.	
	pl. spycharek: - 4 szt. D-157. pl. pługów: - 3 szt. PLT-60.	4x1 wykop. x 14 godz. = 56 wykopw 3 x 1,5 km x 14 godz. = 63 km	2.00 21.08 - 22.00 21.08 /w tym 6 godz. na przegląd, manewr i odpoczynek obsług./		

LEGENDA

PODZIAŁ I WYKORZYSTANIE WOJSK NZYNIERYJNYCH

T A J N E
Egz. Nr ...

Załącz. do szkicu pt. "Plan zabezpieczenia inżynierskiego działań opóźniających 5 DZ". poz.02879/WW

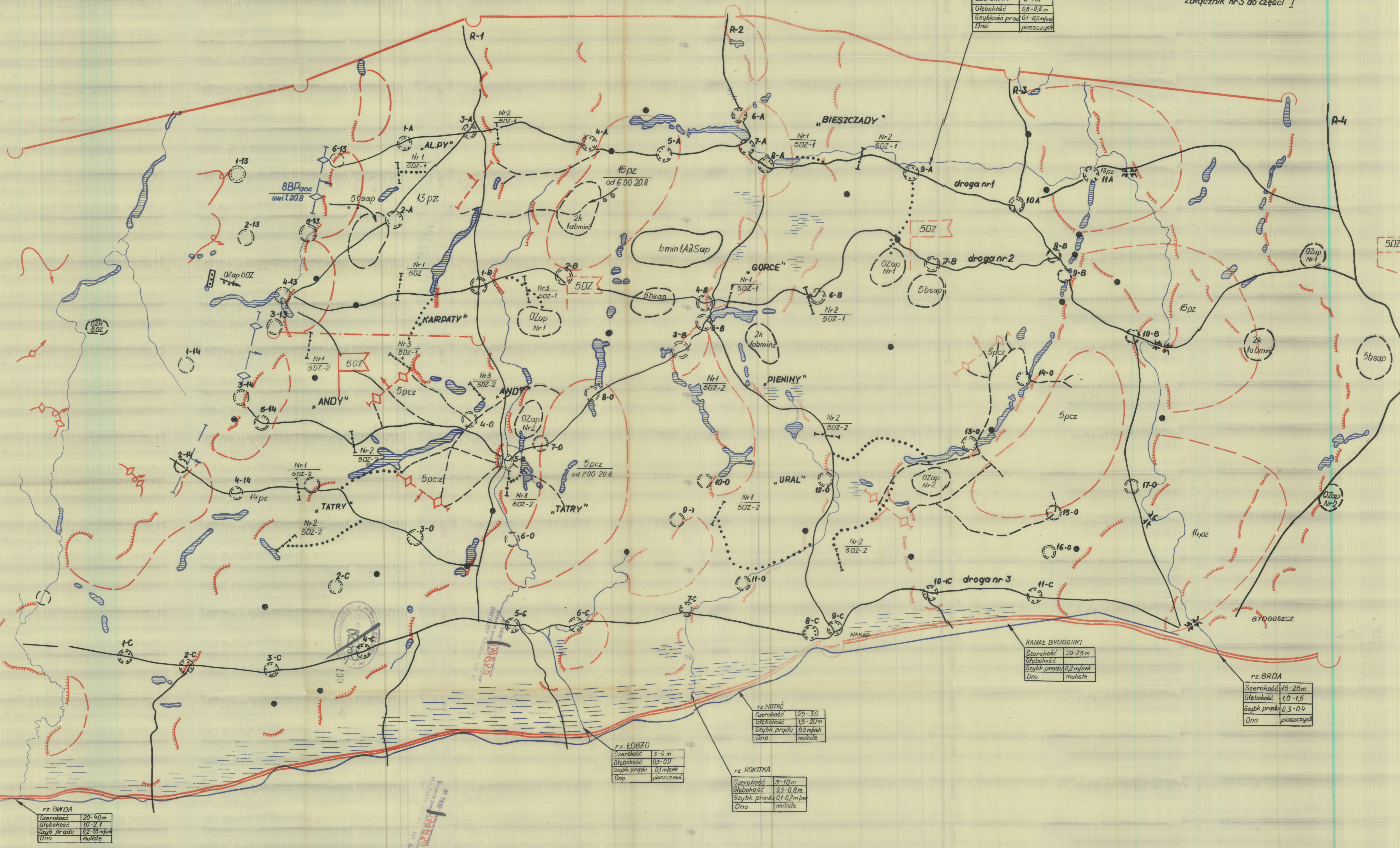
Pododdziały	Zadania	Uwagi		
5 bsap	trzy dr. rozp. inż.	1 i 2 dr r inż. tworzą dwa IPR i prowadzą rozpoznanie inż.: IPR nr 1 - na kier. 13 pz; IPR nr 2 - na kier. 14 pz; 3 dr r inż. - w odwodzie Sz. Sap.	IPR realizują zadania rozpoznania wg planu rozpoznania dywizji.	
	ksap 1 pl sap	OZap nr 1. Minowanie manewrowe /i niszczenie/ na kierunku działania 13 pz	Sposób minowania na rubieżach należy uzgodnić na rekonesansie z d-cą Oppane	
	2 pl sap			
	3 pl min			
	kid	1 plid	OZR nr 1. Utrzymanie drogi dywizyjnej nr 2.	R-1, R-2, R-3, R-4 /kolejno/
		2 plid	OZR nr 2. Utrzymanie dróg rokadowych na poszczególnych rubieżach obrony.	
		3 plid		
kpont	Odwód szefa saperów 5 DZ			
kdp	Odwód szefa saperów 5 DZ			
ktechn	Odwód szefa saperów 5 DZ			
bmin 1 ABSap	1 kmin	OZap nr 2. Minowanie manewrowe /i niszczenie/ na kierunku działania 14 pz	Węzły: 1-0, 2-0, 3-0, 4-0, 5-0, 6-0, 7-0, 8-0, 9-0, 10-0, 11-0, 12-0, 13-0, 14-0, 15-0, 16-0, 17-0.	
	2. kmin	W dyspozycji szefa saperów 5 DZ: - przygotowanie węzłów niszczeń; - zamiana zniszczonych elementów ugrupowania inż. 5 DZ.		
	3 kmin kier.	Trzy grupy minersko-zaporowc w sile pl min każda. Przygotowanie węzłów niszczeń: - gr A - 1-A, 2-A, 3-A, 4-A, 5-A, 6-A, 7-A, 8-A, 9A, 10-A, 11-A. - gr B - 1-B, 2-B, 3-B, 4-B, 5-B, 6-B, 7-B, 8-B, 9B, 10-B. - gr C - 1-C, 2-C, 3-C, 4-C, 5-C, 6-C, 7-C, 8-C, 9C, 10-C, 11-C.		
2k i abminż.	pl koperek	Rozbudowa fortyfikacyjna pozycji obronnych na poszczególnych rubieżach.	W pierwszej kolejności pl ciągn. i pługów oraz spycharki rozbudowują trzecią pozycję i rubieży. Natomiast pluton koparek rozpoczyna pracę na pierwszej pozycji II rubieży obrony. Szczegóły wykorzystania maszyn - tabela rozbud. fortyfikacyjnej poz. obr. 5 DZ.	
	pl spycharek	Rozbudowa fortyfikacyjna III pozycji obronnej I rubieży, II rubieży obronnej i I pozycji rubieży ostatecznej oporu.		
	pl ciągników i PLT-60			

PLAN ZABEZPIECZENIA INŻYNIERYJNEGO DZIAŁAŃ OPÓŹNIAJĄCYCH 5DZ

TAJNE

EGZ. NR...
NR KS. 02879/m.w.

Załącznik nr 3 do części I

rz. SĘPOLA

Szerokość	6-7m
Głębokość	0,8-0,8m
Szybkość prądu	0,1-0,2m/s
Dno	piaszczyste

KANAŁ BYDGOSKI

Szerokość	20-25m
Głębokość	1,0-1,5
Szybkość prądu	0,2m/s
Dno	mułiste

rz. BRDA

Szerokość	15-25m
Głębokość	1,0-1,5
Szybkość prądu	0,3-0,4
Dno	piaszczyste

rz. ŁOBZO

Szerokość	3-9 m
Głębokość	0,3-0,9
Szybkość prądu	0,1m/s
Dno	piaszczyste

rz. ROKITKA

Szerokość	3-10 m
Głębokość	0,3-0,8m
Szybkość prądu	0,1-0,2m/s
Dno	mułiste

rz. NOTEC

Szerokość	25-30
Głębokość	1,5-2,0m
Szybkość prądu	0,2m/s
Dno	mułiste

rz. GWDA

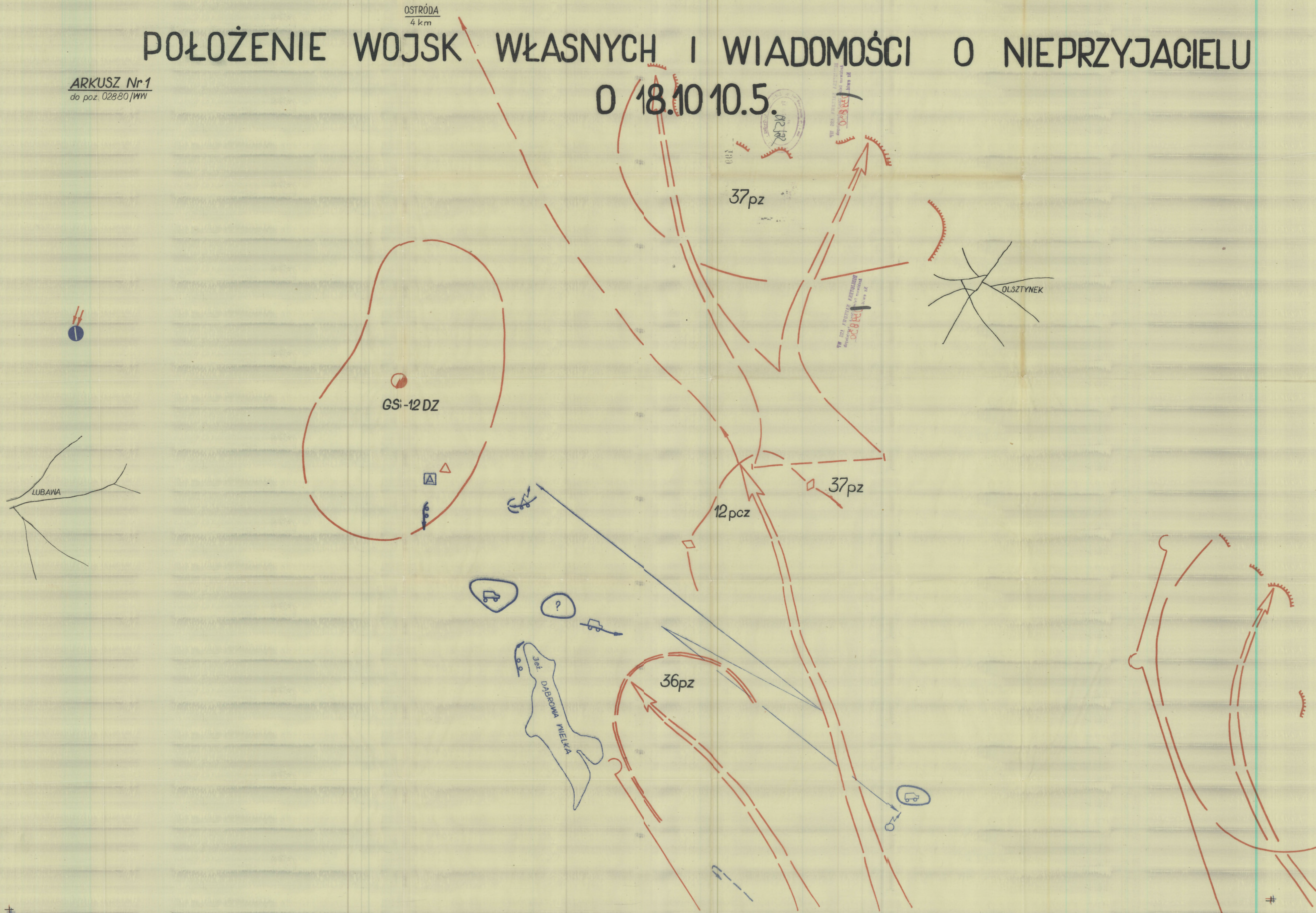
Szerokość	20-40m
Głębokość	1,0-2,1
Szybkość prądu	0,2-0,5m/s
Dno	mułiste

OSTRÓDA
4 km

POŁOŻENIE WOJSK WŁASNYCH I WIADOMOŚCI O NIEPRZYJACIELU

ARKUSZ Nr 1
do poz. 02880/WW

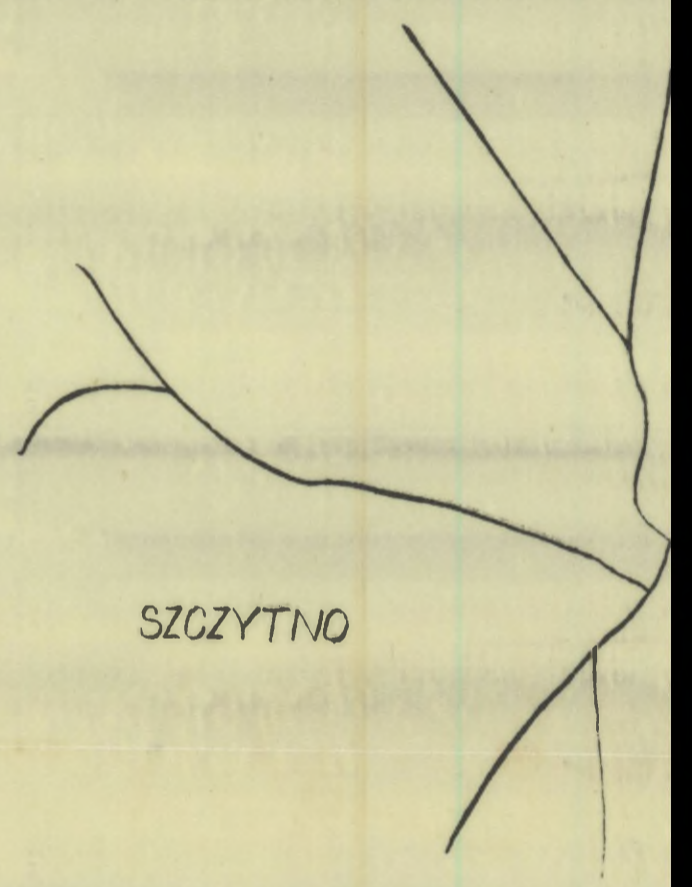
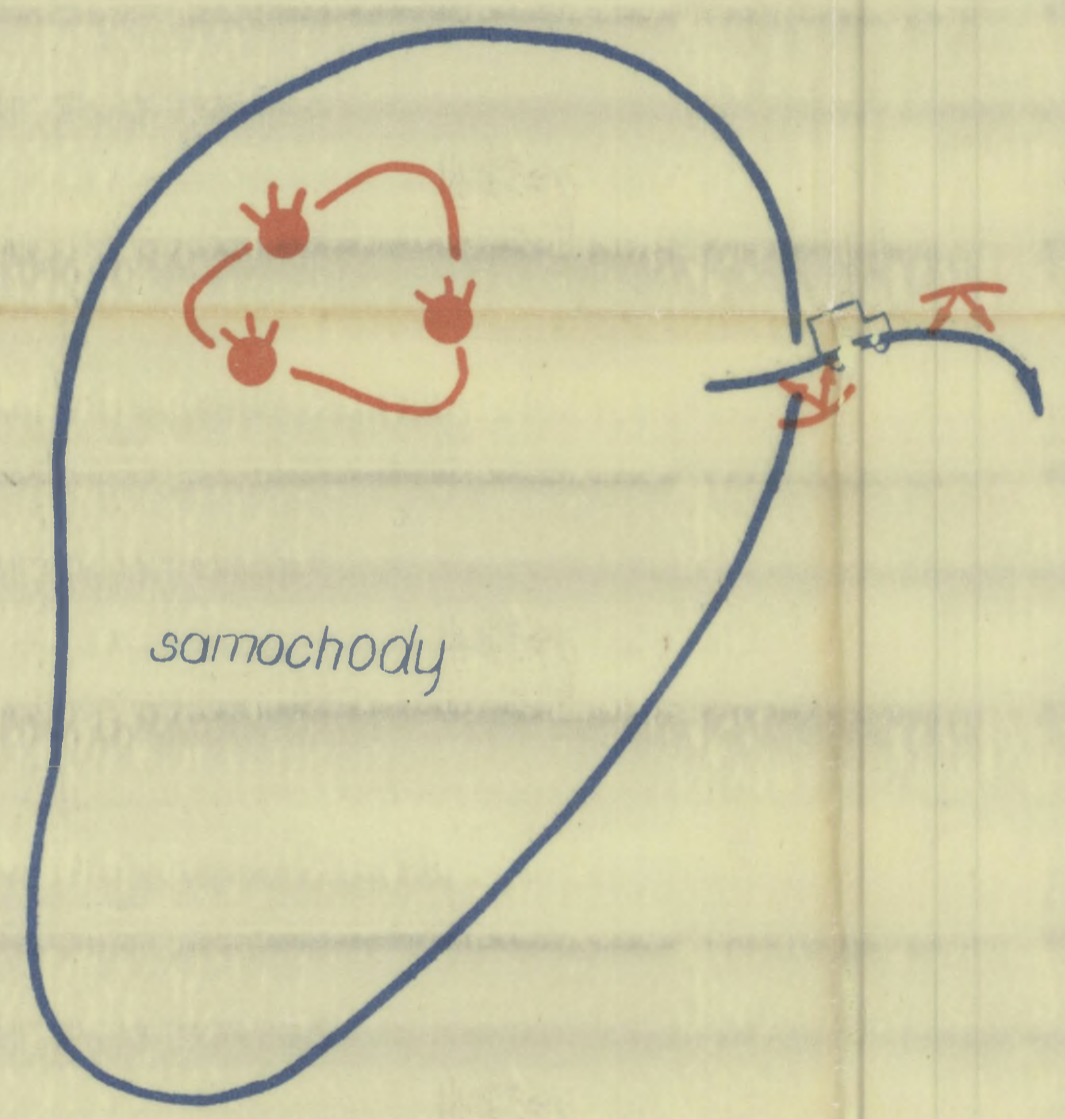
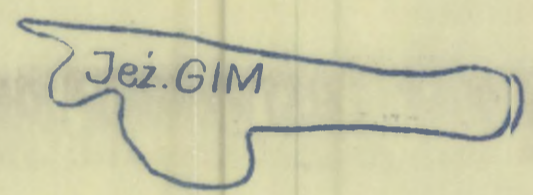
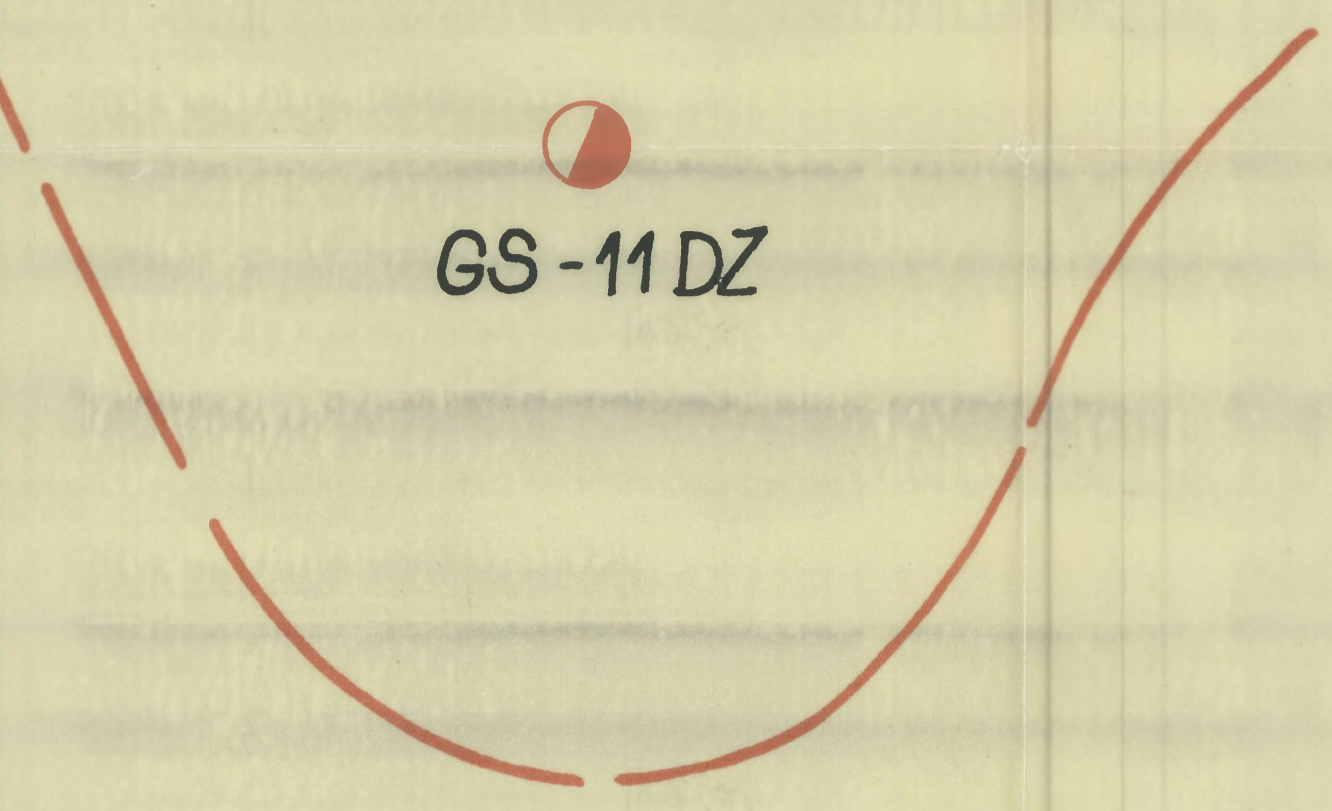
O 18.10 10.5.

TAJNE

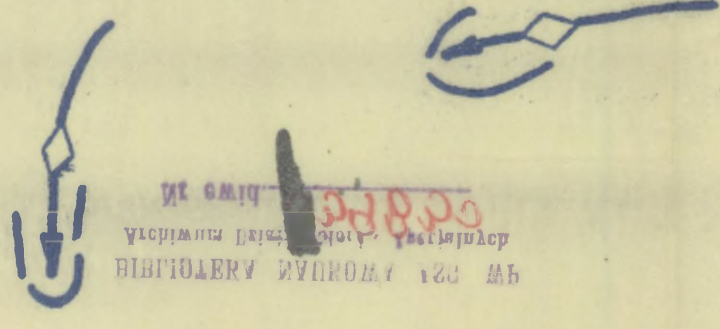
Egz. Nr.....
Poz. Ks. 02880/WW

ARKUSZ Nr 2

L
18.00 10.5.

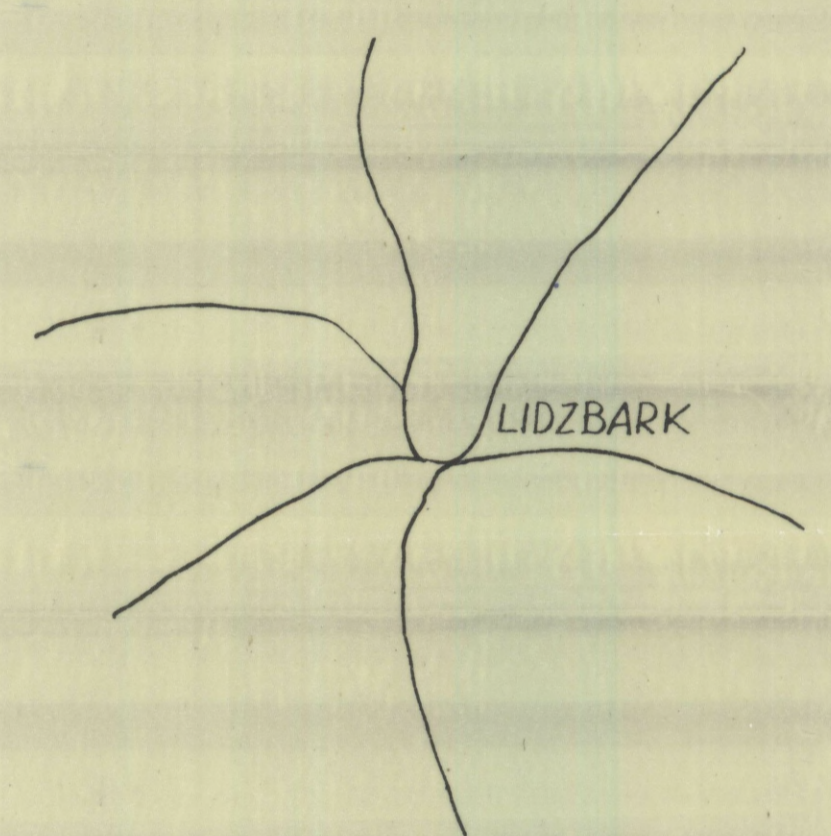
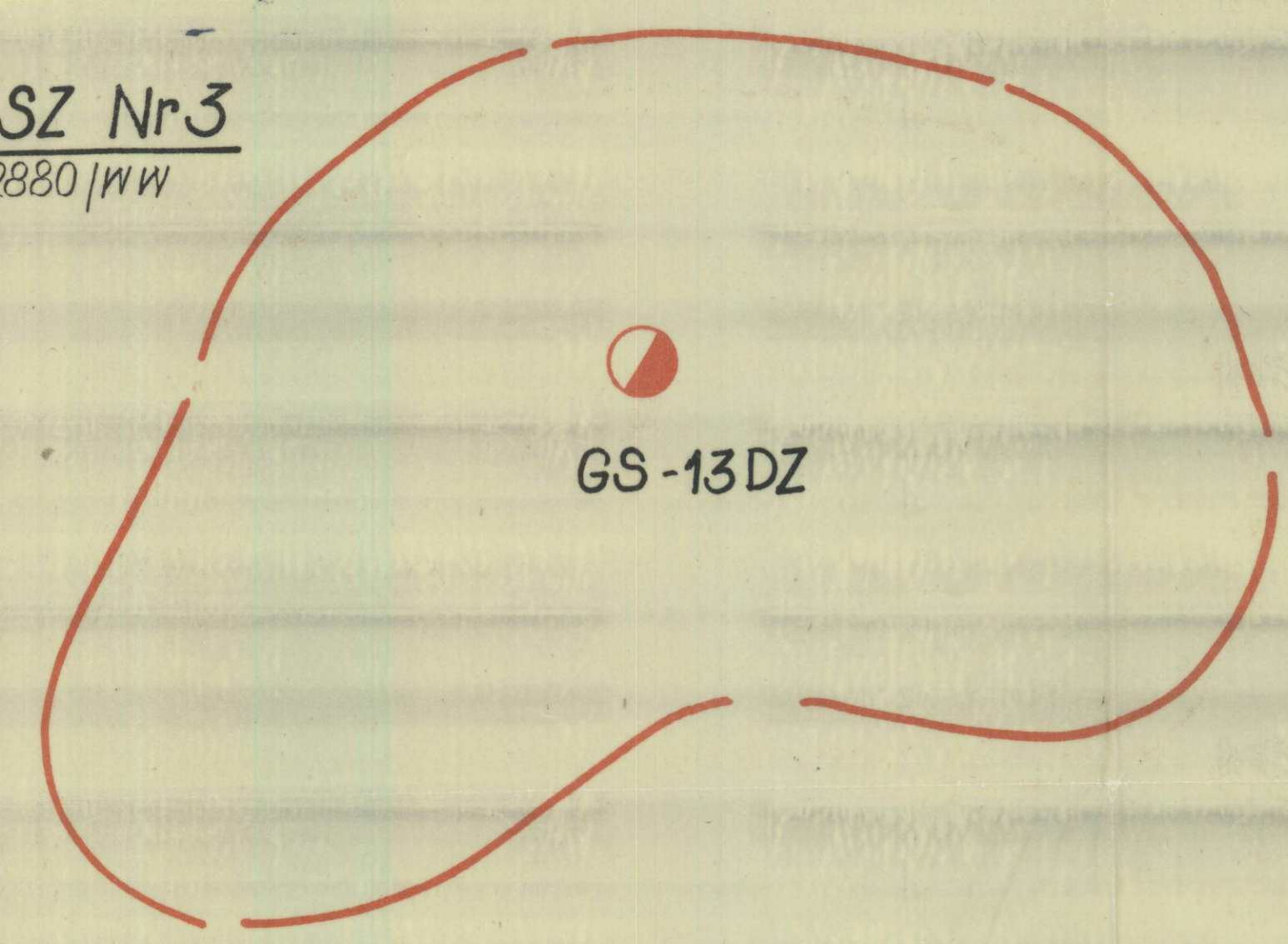
BIBLIOTEKA
02880

188

+ |

Samoch. os. - ter.
Śr. łączności
SPR-2-12DZ

sprzęt inżynierski

L
17:30 10.5

Pojazdy remontowe
SPR-36 pz

DZIAŁOWO

12pcz

36pz

1bpz, "KINGS REG"

1/36pz

1/3ABAA

2/12pa

36pz

12DZ WSD

OZap "D"

OPanc "D"

OZR-2 "D"

37pz

2/36pz

36bhb

36pz

1/3apah

3/36pz

1/37pz

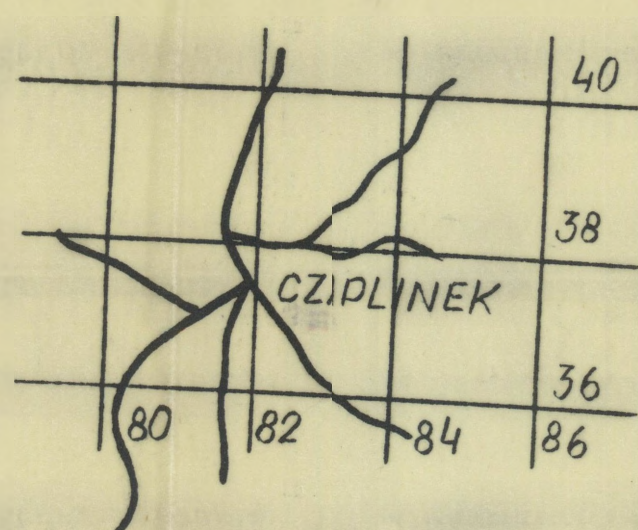
3bpz

13pcz

MŁAWA

13DZ

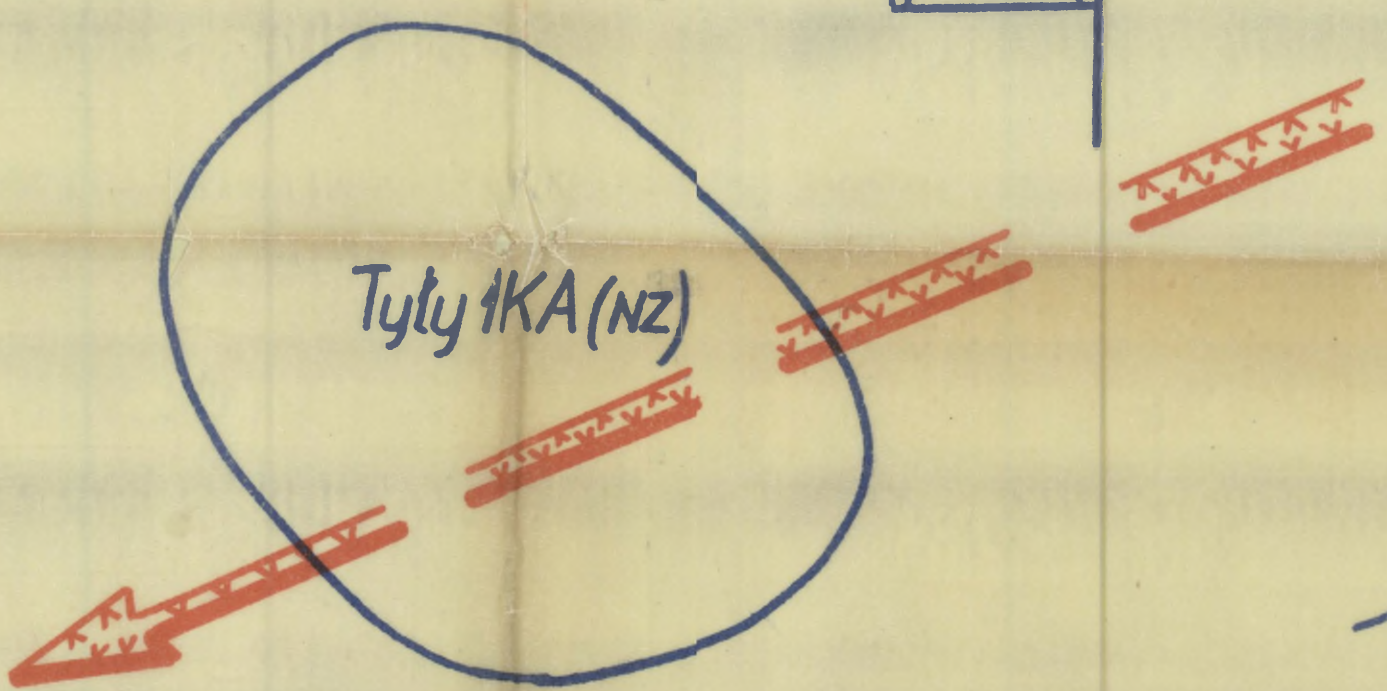
6KA(NZ)
6,11DZ, 100pcz

5drt

5drt

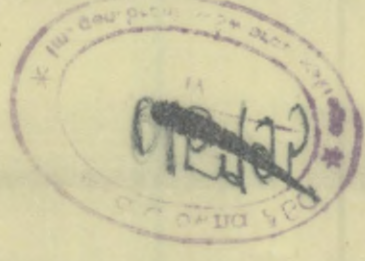
Odwód 1KA
3BPanc
do rana 20.8.

1KA(NZ)
1,7DZ, 3DPanc

02877
BIBLIOTEKA WYDZIAŁU

02877
BIBLIOTEKA WYDZIAŁU

DEC

300

